

Adventes Vēstis

2008. gada septembris, #09 (151)

Vienoti Kristus
cerībā

POLS KLĪ:
BRITU
ADVENTISTS
PAR LATVIJĀ
REDZĒTO

ATKLĀTA
SARUNA AR
BĪSKAPU
VIESTURU REĶI

KAS IR VESE-
LĪBAS ROKAS-
GRĀMATA?

JAUNIEŠIEM:
ŠĪS VASARAS
LABĀKIE
PASĀKUMI

TĒMA:
ADVENTISTU
DRAUDŽU
SAVIENĪBAS
KONGRESS

Atsauksmes	3
Latvijas ziņas	4
Kongress	6
Intervija	16
Bībele saka	18
Jauniešiem	20
Veselība	22
Citu konfesiju ziņas	23

Noslēdzās, lai turpinātos

Šādus vārdus var veltīt darbam un kalpošanai dažādās draudzes dzīves jomās, par kurām tika runāts un lemts Latvijas draudžu savienības kongresā. Reizi 5-os gados delegāti no visām Latvijas draudzēm, Latvijas draudžu savienības amatpersonas un darbinieki, visi mācītāji, goda delegāti, Baltijas ūnijas un Transeiropas divīzijas pārstāvji pavada kopā dažas dienas, lai izvērtētu Latvijas Adventistu Baznīcas darbību un kalpošanu, ievēlētu jaunus vadītājus un nospraustu jaunus mērķus. Ikkatram delegātam ir iespēja izteikties, sniegt priekšlikumus savā un savas draudzes vārdā. Daudzi šo iespēju izmanto, un tad kongresa darbs notiek radošā, dzīvā atmosfērā.

Kā viena no delegātiem varu apgalvot, ka šis kongress, kas notika augusta beigās, bija bagāts gan ar vērtējumiem, bet visvairāk ar jaunām idejām, aktualizētiem būtiskiem un pat sasāpējušiem jautājumiem.

Liels prieks bija sveikt Latvijas draudžu savienības sastāvā 2 jaunās draudzes – Salaspils un Cēsu „Sadraudzību” – un to aktīvos pārstāvjus. Prieks arī par daudziem jauniem darbiniekiem – nodaļu un padomes vadītājiem, kuri noteikti ienesīs jaunas idejas un piesaistīs vēl citus kalpošanā. Īpaši aizkustinošs un garīgi piesātināts bija brīdis, kad kongresa noslēguma dievkalpojumā 5 jauni mācītāji (un viņu dzīvesdraugi) tika iesvētīti un ar labiem novēlējumiem ievadīti savas kalpošanas jaunajā fāzē. Arī pavadot pensijā ilggadējus kalpotājus. Emocijas un prāts atklājās visās kongresa dienās, bet abas izpausmes, manuprāt, bija sabalansētas.

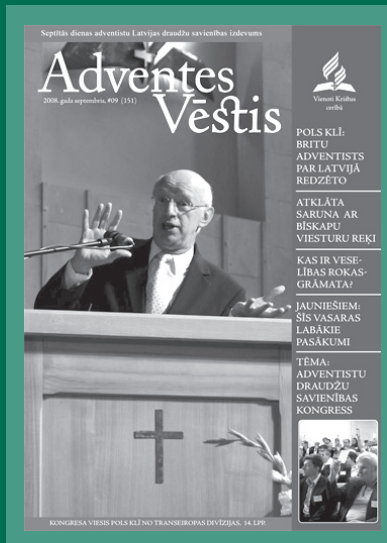
Šis „Adventes Vēstu” numurs ir veltīts kongresam. Vēlos izteikt pateicību bīskapam Viestura Reķim, visiem nodaļu vadītājiem un padomes locekļiem par atbalstu, gatavojot šo izdevumu. Paldies par man izteikto uzticību veidot „Adventes Vēstis” arī turpmāk. Un atsevišķu paldies vēlos pateikt māsai Birutai Kalniņai, kura kongresa laikā, kamēr es klausījos un strādāju, bija mīļa auklīte maniem mazajiem dēliem.

*Tatjana Tomsone,
AV galvenā redaktore*

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 900 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Atbildīgie redaktori:

Aidis TOMSONS
Ansis RODERTS
Ģirts ROZNERIS
Ivo RODERTS
Liene LIEPIŅA
Māris DEBNERS
Valda REĶE

Vāka foto:
Ģirts ROZNERIS

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienības izdevniecība
PATMOS

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Dominēja vienprātība

Jutos novērtēta un esmu priecīga, ka draudze mani izvirzīja par delegāti uz Latvijas draudžu savienības kongresu. Kongresa gaisotne bija draudzīga uz saprotoša. Pēc kongresa darba sēdēm delegāti vēl uzkavējās zālē, kur notika lietišķas un draudzīgas sarunas. Tika iegūti jauni draugi. Es personīgi iepazinājos no māsām no Rūjienas un Madonas draudzes. Kongresu vērtēju pozitīvi. Kongresa dalībnieki varēja izteikt pārstāvēto draudžu vajadzības, vēlmes un arī sāpes. Katrs tika uzklausīts. Tika sniegtas izsmeltošas atbildes uz uzdotiem jautājumiem. Es ļoti priecājos par draudzību, mīlestību, kā arī par to, ka pieņemtajos lēmumos dominēja vienprātība. „Redzi, cik jauki un mīļi, kad brāļi kopā dzīvo vienprātīgi! Tas ir kā Hermona rasa, kas nokrīt uz Ciānas kalniem, jo tur tas Kungs ir apsollījis svētību un dzīvību mūžīgi!” (Ps. 133:1,3)

*Inga Ozoliņa,
Limbažu draudze*

Darām kopīgi

Kongress – ne tikai ilgi gaidīts un lūgšanu rokās izauklēts, bet arī lieliski organizēts un labi sagatavots – tas ļoti ātri pagāja pat man, ierindas delegātam. Komisijās spraigi strādājot, mūsu – pārējo dalībnieku – laiks bija bagātināts gan ar garīgām vērtībām, gan ar interesantu informāciju. Par rūpīgu darbu pagājušo gadu laikā un atbildīgu gatavošanos kongresam liecināja arī amatpersonu mūsdienu līmenī labi sagatavotās atskaides. Tas viss kopā sniedza dārgu izjūtu un raisīja siltas pārdomas par lielo draudzes ģimeni, kura dzīvo, aug, strādā – cīnās pasaulēs jūrā ar dažādu problēmu viļņiem un vējiem, bet dara to KOPĪGI. Vispirms jau kopīgi ar mūsu Kungu, un arī plecu pie pleca cits citam. Pēckongresa novēlējums lai skan kā lūgšana: „Kungs Jēzu, draudzes Galva un Valdniek, esi ar Savu draudzi, ļauj mums pie augt par svētību un liecību pasaulei, piedzīvojot briedumu Tev!”

*Māra Zariņa,
Saldus draudze*

Kā uz svētkiem

Es kongresā piedalījos atkārtoti. Salacas draudze izvēlējās mani kā draudzes vecāko izvirzīt par kongresa delegātu. Tā nu es te esmu, klausos, vēroju un vēlos arī visu to vērtīgo uzņemt sevī, lai Dievs mani stiprinātu, un es, būdams savā draudzē, varētu stiprināt brāļus un māsas.

Te mēs nākam kopā līdzīgi kā Izraēls uz gadskārtējiem svētkiem Dieva priekšā. Bet pats kongress ir gan kā svētki, gan kā nopietnu pārdomu laiks, jo kā Dievs Atklāsmes grāmatā saka 7 draudzēm: „Es zinu...” un „Man pret tevi ir tas...”, tāpat Viņš uzrunā katru savu bērnu šodien. Ir labi, ka mums ir sakārtota draudzes organizācija, un lai Dievs dod mums spēku un prātu īstenot dzīvē tos labos nodomus un darbus, ko esam plānojuši turpmākiem mēnešiem un gadiem.

*Ivars Rustamecs,
Salacas draudze*

Sludinājumi

Rudens Pateicības dievkalpojums bērniem notiks 27. septembrī pl. 11.00 Rīgā, Imantas Kultūras Centra Mazajā zālē Anniņmuižas bulvārī 29. Īpaši gaidīti bērni un viņu vecāki. Neaizmirstiet paņemt līdzi kādu rudens velti – augli vai dārzeni!

Sirsniņi sveicam Vitāliju un Irīnu Mačņevus ar trešās meitiņas piedzimšanu! Novēlam Lielu gudrību un mīlestību, to audzinot! Rēzeknes draudze.

Veselības seminārs

No 28. septembra līdz 5. oktobrim Rīgā, Ģimnastikas ielā 43 veselības izstāde, seminārs „Atvērtām acīm uz Dieva pasauli”. Pasākumu organizē Septītās dienas adventistu draudze, Ieeja brīva.

Iepazīšanās

11 gadus jauns adventists vēlas iepazīties ar māsu Kristū ģimenes veidošanas nolūkā. Man 34 gadi un strādāju kartogrāfijas jomā. Vēlos prātīgu, uzticīgu un dedzīgu kristieti. *Olafs 26439496, olafsn@inbox.lv.*

Kristības Madonā

Šī gada 23. augusts bija īpaša diena Madonā – kristību diena. Par šo dienu visi lūdzām.

Atsaucoties piedāvājumam nopirkt veselības grāmatu „Dinamiskā dzīve” un Bībeli (2007. g. febr.), sākās tuvāka iepazīšanās ar Anitu. Sekoja Bībeles studijas un Anitas vēlēšanās slēgt sirds derību ar Dievu.

Kārlis un Varis ir auguši adventistu ģimenēs un jau pirms Bībeles studijām juta ilgas sekot Jēzum.

Draudze pateicas Dievam un priecājas par trim jauniem Dieva bērniem.

Pēc dievkalpojuma kopā devāmies uz „Karjera ezeru”. Visiem sirdis staroja. Likās, ka debesis priecājās par to. Kristību laikā Guntas vadībā dziedājām pateicības dziesmas.

Pēc kristībām atgriezāmies dievkalpojumā. Anitai, Varim un Kārlim mācītājs J. Bite pasniedza kristības apliecības un grāmatas.

Pēc dievkalpojuma sekoja sadraudzības brīži pie bagātīgi klāta galda.

Vēlam: „Lai Dievs vada un sargā, staigājot skaisto patiesības ceļu!”

Asja Kāpostiņa Madonā

Brīvdabas dievkalpojums

16. augustā adventistu Limbažu draudzē Ingas un Dzintara Ozoliņu mājās Viļķenes pagastā notika neierasts brīvdabas dievkalpojums. Dievkalpojumā pulcējās ļaudis no trim draudzēm – Limbažu, Salacgrīvas

un Rūjienas. Ieradās ap septiņdesmit draudzes locekļi un viesi.

Sanākušos ar dziesmām iepriecināja meiteņu ansamblis no Rūjienas Ceļa meklētāju kluba “Gulbji” un Valentīna no Mazsalacas ar dzeju. Pēc dievkalpojuma bija gardas pusdienas, ko sarūpējuši bija gan saimnieki, gan viesi. Svēto dienu noslēdzām ar sadraudzības brīžiem Tūjas jūrmalā, kur spēlējām spēles un peldējāmies.

Kas cilvēkiem patika? Ievai Rudzītei no Rūjienas šis brīvdabas dievkalpojums lika atcerēties neseno Ceļa meklētāju nometni un bija iespēja satikt pazīstamus cilvēkus.

“Patika sadraudzības atmosfēra un prieks cilvēkos. Patika arī Bībeles izpētes stunda, kurā mēģinājām risināt dažādas Bībeles tēmas, sadaloties nelielās grupiņās, mēģinājām atrast būtiskāko un kā varam to pastāstīt citiem. Visvairāk mani pārsteidza uzņemšana, kā Salacgrīvas un Mazsalacas mācītājs Dzintars Ozoliņš visu bija tik jauki sagatavojis – uzcēlis lielu sanāksmes telti un šūpoles. Uz to necerēju, biju domājis, ka sēdēsim vienkārši plavā,” teica Limbažu draudzes palīgmācītājs Guntis Bukalders.

Jautāju par pasākumu pašiem organizatoriem un mājas saimniekiem. Inga Ozoliņa bija patiesi priecīga: “Man patika viss. Šodien patika svētruna un meiteņu ansamblis. Priecājos par to, ka pie manis atbraukuši ciemiņi. Patika arī tas, ka visi ir tik draudzīgi. Priecājos par to, ka ir tik jauks laiks!”

Uzklausot daudzās pozitīvās atsauksmes par pasākumu, var secināt, ka brīvdabas dievkalpojums ir izdevies! Liels paldies čaklajiem organizatoriem Ingai un Dzintaram! Slava Dievam, ka Viņš deva piemērotus laika apstākļus!

Uz tikšanos kādā no nākamajiem brīvdabas dievkalpojumiem!

Ieva Numure

Precēties pat ar ienaidnieku

17. augustā Madonas rajona bibliotēkas lasītavā notika tikšanās ar mācītāju, ģimenes konsultantu un Madonas novadnieku Andreju Āriņu. Tikšanos bija organizējušas Ilze Vāvere un Anna Bite.

Andrejam ir trīsdesmit gadu laulības pieredze. Kopā ar sievu viņi ir uzaudzinājuši sešus bērnus. Brīvā gaisotnē diskutējām un klausījāmies par to, kā veidot stabilas attiecības ģimenē. Tradicionāli attiecības sāk veidot ar jūtām un patiku, kurās ar laiku viņamies. Noturīgas un ilgtermiņa attiecības veidojas, ja tās sākas ar nesavtīgu mīlestību pat pret cilvēku, kuru sākotnēji uztveram kā ienaidnieku. Atrodot ideālu, mums vairs nav ko dot, bet tieši iepazīstot un iemīlot sākotnējo ienaidnieku, mēs visu mūžu varam viens otru papildināt.

Lielas diskusijas izraisīja jautājums, kāpēc mūsdienās ir tik daudz vientuļu sieviešu ar bērniem. Lai rastu atbildi uz šo jautājumu, pārrunājām vīrieša un sievietes uzdevumus ģimenē, kas mūsdienās tiek pārprasti un rada problēmas attiecībās. Vīrieša uzdevumi ir aizstāvēt savu ģimeni, būt ģimenes galvai un apgādāt ģimeni. Vīrieša veiksmē ir atkarīga no sievietes. Savukārt, sievietes uzdevumi ir būt labai sievai un rūpēties par savu izskatu, būt kopā hobbijos ar vīru, būt labai mātei un labai saimniecei, lai radītu mājās atmosfēru, kurā gribas atgriezties. Andreja Āriņa pieredze ir, ka daudzos gadījumos vīri pēc laika atgriežas mājās pie šīs atmosfēras pēc dēķu perioda. Daudziem pārsteidzoša izrādījās doma, ka sievietei ir jāuzņemas gala atbildība par bērnu radīšanu.

Tikšanās reizē valdīja brīva atmosfēra, varējām jautāt un saņemt saprotamas un vienkāršas atbildes. Auditorija piekrita, ka vēlētos vēl tikties ar ģimenes konsultantu Andreju Āriņu.

Egita Kubliņa

Dažādas lūgšanas

„Labrīt, Kungs! Kas Tev šodien padomā? Vai es varu būt daļa no tā? Paldies! Āmen!” – ar šiem vārdiem iesākas 9. augusta dievkalpojums Bauskas draudzē, kurā savu kalpošanu uzsāka jaunieši. Šo dievkalpojumu jaunieši veltīja Lūgšanai. Tas katru aicināja pārdomāt savu lūgšanu dzīvi, ko tā nozīmē ikkatram ik dienu. Darbojās itin visi jaunieši un bērni, dažiem šis bija pirmais dievkalpojums, kurā līdzdarboties, katrs tika aicināts kalpot ar savu talantu.

Viņi visi kopā šo dievkalpojumu veidoja ar dažādiem akcentiem gan Bībeles izpētes nodarbībā, gan svētrunā, kurā sadarbojās ar draudzes vecāko Gundaru. Šajā laikā skanēja gan dziesmas, gan apsoltījumi. Līvijas rokās pat tapa sviestmaize – veiksmīgi un ne tik veiksmīgi darināta – un tas viss atspoguļoja lūgšanu, tās varenību, spēku, nepieciešamību, dažādību un aicinājumu lūgšanu nepadarīt tikai par vajadzību un pieprasījumu uzskaitījumu, bet aizvien pienest pateicību Mūsu Kungam par Viņa lielo mīlestību un žēlastību.

Interesanti, ka katram bija savs uzdevums:

Dita – dziedāja solo un bija skolotāja, Rūdolfs – atklāja dievkalpojumu un atbildēja par tehniku, Jānis – lasīja misijas ziņas, Ilze – sekmīgi vadīja sabatskolu, Līvija – apstrādāja idejas, bija skolotāja, atklāja dievkalpojuma otro daļu un savdabīgi demonstrēja lūgšanas veidošanas prioritātes, – šis četrinieks arī lasīja apsoltījumus un dziedāja noslēguma dziesmu. Paldies bērniem – Patrikam, Elvitai, Jutai – par dziesmu un ziedojumu ievākšanu! Un tētis (draudzes vecākais Gundars) arī ļoti daudz palīdzēja – viņš bija lielākais konsultants un svētrunas sagatavotājs. Mums visiem tas bija ļoti atbildīgs, bet prieku nesošs notikums, ka kopīgi darbosimies arī turpmāk.

Līvija Baltrušaitē Bauskas draudzē

Nometnē ar Pāvilu

No 1. līdz 3. augustam Smiltēnē, „Kalna Bauņos”, norisinājās Adventistu Baznīcas Vislatvijas jauniešu nometne. Tās bija 3 jaukas un svētīgas dienas kopā ar Dievu un jauniegūtajiem draugiem. Nometnes tēma šoreiz bija par apustuļi Pāvilu, par to, kāds bija viņa ceļš, kļūstot no reliģiska cilvēka par patiesu Dieva sekotāju. Pavisam kopā nometnē šoreiz bija apmēram 18 cilvēku, un tieši šis fakts radīja īpaši ģimenisku un draudzīgu atmosfēru visā nometnes laikā. Īpašs prieks bija arī sestdienā sagaidīt ciemiņus no tuvākām un tālākām vietām. Lūk, ko par nometni teica daži nometnes dalībnieki.

Māra no Limbažiem: Man patika piektdienas vakars, sabata uzsākšana, kad mums bija īpašs laiks lūgšanām neierastākā veidā kā ikdienā. Sestdien bija jauks sestdienas dievkalpojums, visa sestdiena bija pozitīva un aktīva.

Arnis no Rīgas: Tie, kuri vēlētos arī kādu citu gadu braukt uz jauniešu nometnēm, nebaidieties braukt, jo ēdināšana ir ļoti laba, daudz garšīgi ēdieni. Šoreiz mums paveicās, jo nebija pārāk daudz dalībnieku, bet ceru, ka nākamgad tik daudz nepaveiksies, jo būs vairāk dalībnieku, un tad būs katram tikai pa divām porcijām ēdienreizē. Bet visi nometnes pasākumi bija ļoti interesanti.

Pauls no Liepājas (pirmo reizi piedalījās jauniešu nometnē): Bija forši, ka varēja peldēties un ka ēdiens bija daudz. Un vispār es arī turpmāk piedalīšos jauniešu nometnēs.

Ieva no Limbažiem: Biju priecīga būt nometnes draudzīgajā atmosfērā, kas visapkārt valdīja. Mājās sirdī līdzī paņēmsu skaistās dziesmas, kuras visi kopā dziedājam.

Oskars no Jūrmalas: Man patika šī skaistā vieta. Bija jauki, ka svētdien varējām strādāt un palīdzēt nometnes saimniekiem. Šis darbs bija ļoti patīkams, jo varējām arī daudz ogas ēst. Paši iemācījāmies, kā praktiski palīdzēt viens otram.

Jekaterina no Talsiem: Man patika garīgā atmosfēra, kura rosināja tuvoties Dievam un domāt garīgas domas.

Vissirsnīgākā pateicība „Kalna Bauņu” saimniekiem par viesmīlību un sirds siltumu! Paldies arī mācītājam Ivo ar ģimeni par atsaucību! Bet pāri visam paldies Tev, Dievs!

Simona no Rīgas

Ģimenes zirgos

Ik pēc diviem mēnešiem Rēzeknes draudze rīko ģimeņu vakarus, uz kuriem tiek aicinātas draudzes un draudzes draugu ģimenes. Parasti šie vakari tiek organizēti pie kādas no ģimenēm mājās. Tas palīdz veidot draudzīgas attiecības un izeiet rutīnā, kā būtu, ja tiktos vienuviet.

Augusta vidū vakars notika vēl nebijušā veidā. Vakara vadītāji Irīna un Vitālijs Mačņevi bija parūpējušies par notikuma gaitu Z/S „Untumos”, kas atrodas 4 km ārpus Rēzeknes. Zemnieku saimniecība piedāvāja katram vakara dalībniekam izjādi ar zirgiem. Tas pārvērtās interesantā pasākumā, pēc kura visi dalībnieki bija vienprātīgi: “Ir jāatkārto šāds pasākums!”

Katrā vakarā tiek apskatīta viena tēma. Šoreiz tā bija par konfliktu veselīgu risināšanu. Katru reizi uz šiem vakariem regulāri ierodas ap vienpadsmit un vairāk ģimenes.

Elīna Ģipsle

Kongresa dienasgrāmata

Tatjana Tomsone,
Adventes Vēstu
galvenā redaktore

No 28.-30. augustam Latvijas adventistu draudzes centrālajā mītnē Rīgā, Baznīcas ielā 12a notika Adventistu draudžu savienības kongress, kurā piedalījās 128 delegāti no visas Latvijas. Atskatoties uz pagājušajiem pieciem gadiem, tika sprauti jauni mērķi turpmākajam kalpošanas darbam mūsu zemē.

28. augusts, ceturtdiena

Sākot no plkst. 9:00 Rīgā, Baznīcas ielā 12a, sāka pulcēties adventisti no visas Latvijas, lai piedalītos Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības kongresā. Viņi pārstāvēja savas vietējās draudzes, kuru kopskaits tagad ir 52 – šādu pārstāvju bija 74 (lielākās draudzes izvirzīja vairāk delegātu). Tāpat tika pārstāvēta Latvijas draudžu savienība – 13 delegāti, Baltijas ūnija – 6 delegāti, Goda delegātu sarakstā bija 14 personas, mācītāju sarakstā 31. Kā pēdējais delegātu sarakstā bija atzīmēts Transejropas divīzijas pārstāvis Pols Klī. Kongresam izvirzīto delegātu kopskaits bija 141.

Pēc dalībnieku reģistrācijas – pirmajā dienā pierēģistrējās un kongresa darbā piedalījās 128 kongresa delegāti – bija sākusies pirmā kopējā sanāksme. Kongresu atklāja Baltijas ūnijas prezidents Valdis Zilgalvis un Latvijas draudžu savienības bīskaps – prezidents Viesturs Reķis.

Likt Dievu pirmajā vietā

Pēc laba vēlējumiem, kopīgas dziesmas un lūgšanas, kā arī skaistām mūzikas skaņām kongresa delegātus uzrunāja

TED pārstāvis Pols Klī. Vispirms nedaudz iepazīstinot ar sevi, viņš runāja par vairākām kristīgā dzīvē vitāli svarīgām lietām, tajā skaitā arī par to, kā Dievs mūs meklē un kā mēs dažreiz bēgam no Viņa. Dieva rūpes par mums viņš ilustrēja ar trim labi pazīstamām līdzbām no Bībeles, kuras uzrakstītas Lūkas evaņģēlija 15.nodaļā. Avs nomaldījās pati (4.-7.p.); grasis bija nejauši pazudis turpat mājās, pavisam netālu no pārējiem (ko var salīdzināt ar draudzi (8.-10.p.)). Toties jaunākais dēls (11.-24.p.) bija apzināti izvēlējies būt pazudis. Bet tēvs bija piedēvis un sāka gaidīt viņu jau tajā brīdī, kad dēls pieprasīja savu mantojuma daļu, lai dotos prom. Tāda ir Tēva mīlestība!

Pols Klī ilustrēja teikto no personīgiem piedzīvojumiem. Nesen viņš bija pazaudējis mašīnas atslēgas brīdī, kad bija ļoti jāsteidzas. Cik dedzīgi, neatlaidīgi, izmisīgi viņš tās meklēja! Tā arī mums katru dienu vajadzētu meklēt Jēzu, darot to no visas sirds, un tad mēs redzēsim, cik daudz iegūsim.

Pasauli tagad var simboliski sadalīt divās daļās: pirmā

uzskata, ka ir miers, drošība, ka ne par ko nav vairs jāuztraucas. Otrā, savukārt, ir neapmierināta, rūgtuma, pat agresijas pilna. Lielas problēmas un jautājumi ir abām, un mūsu – draudzes – pienākums palīdzēt rast atbildes uz viņiem svarīgiem jautājumiem. Dievs atbild uz visām, par šķietami niecīgām lūgšanām.

Mūsu izaicinājums

Kongresa darbs iesākās ar priecīgu paziņojumu: Latvijas draudžu savienībai oficiāli pievienojušās vēl divas draudzes – Salaspils draudze (dibināta 17.12.2004.)

Un Cēsu Sadraudzības draudze (reģistrēta 04.08.2004.)
Apsveicam!

Kongresa vadību uzņēmās Baltijas ūnijas prezidents Valdis Zilgalvis, kurš aicināja Latvijas draudžu savienības vadību un nodaļu vadītājus atskaitīties par darbu iepriekšējā 5-gadu periodā. Atskaite bija būtiska kongresa darba sastāvdaļa. Kā pirmo delegāti uzklausa Latvijas draudžu savienības bīskapa Viestura Reķa atskaiti.

Viesturs Reķis iesāka savu atskati ar Bībeles pantiem Mt 28:18-20, kur teikts par uzdevumu jeb mandātu, ko Kristus deva saviem mācekļiem. Tas ir Dieva darbs, kas mums ir uzticēts. Latvijā ir 2 291 000 iedzīvotāji, no kuriem 3946 ir adventisti. Viņi pulcējas 52 draudzēs, 6 draudzes grupās. Tajās darbojas 23 ordinētie mācītāji (no tiem 4 pensionētie) un 11 ar licencēm strādājošie darbinieki.

Kopš 2007. gada, kad tika izsludināts Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības likums (stājās spēkā no š. g. 1. maija), Adventistu Baznīcai kopumā un draudzēm atsevišķi dotas tiesības kalpot, izglītēt, īpaši darboties dažādos līmeņos un dažādās jomās: gan valdības, gan vietējo pašvaldību līmeņos.

Atskaitei noslēgumā V. Reķis izteica daudziem pateicību par atbalstu un palīdzību un izteica aicinājumu: „Šodienas pasaule gaida ietekmīgus cilvēkus, kuri nebēg, neuzbrūk, nemēģina kritizēt citus, bet ienes pasaulē garīgumu. Jēzus lūdza: „Es nelūdzu, lai tu viņus paņemtu no pasaules, bet lai tu viņus pasargātu no ļauna.” Jāņa ev. 17:5. Šodien, kad ļaudis neuzticas reliģijai, ir aizdomīgi pret visiem „patiesības” apgalvojumiem, gatavi visu apšaubīt, tie ir gatavi garīgumam, svētumam un dzīves integritātei, altruismam, patiesumam attiecībās, Dievs sagaida, lai mēs būtu atvērti to ienest sabiedrībā. Tas ir Baznīcas lielais izaicinājums!”

Draudze skaitļos

Bīskapa Viestura Reķa atskaitē sekoja ilggadējā Latvijas Draudžu savienības sekretāra Alfreda Jākobsona atskaite. Vispirms A. Jākobsons pateicās par atbalstu viņa darbā Latvijas draudžu savienības padomei, ka arī draudžu sekretāriem par sadarbību visu šo gadu garumā.

Draudzes statistiskie dati liecina, ka š. g. 30. jūnijā draudzes locekļu skaits bija 3946 cilvēki. Pirms 5 gadiem – 2003. gada III cet. – bija 3869 draudzes locekļi.

Kopumā draudzei pievienojušies 617 jauni draudzes locekļi: 2003. g. – 188, 2004. g. – 85, 2005. g. – 103, 2006. g. – 118, 2007. g. – 83, bet šogad jau 40 draudzes locekļi pievienojušies draudzēm.

Draudzes finanses

Draudžu savienības mantzinis Ilgonis Mazjūlis prezentēja, kāds bija un ir Latvijas draudžu savienības finansiālais un mantiskais stāvoklis. Ja ieņēmumi no desmitās daļas 2003. gadā bija Ls 143 126, tad 2007. gadā – Ls 301 813. Tātad piecu gadu laikā desmitā apjoms ir gandrīz dubultojies. Ziedojumu

Nodaļu vadītāji par paveikto

Ceļa meklētāji

Ceļa Meklētāju klubs kā organizācija Latvijā bija izveidots neilgi pirms iepriekšējā Latvijas draudžu savienības kongresa (2003. g. oktobrī). Latvijas organizāciju vada Guna Rīmane.

CM kluba biedri ir piedalījušies vairākās nometnēs gan Latvijā, gan ārpus tās. Dānijā Transeuropas divīzijas organizētajā nometnē Latviju pārstāvēja labākie CM klubi. Šovasar tepat Latvijā, Latgalē, Šķilbēnu pagastā notika CM salidojums, dalību tajā kā balvu par aktīvu darbību visa gada garumā saņēma labākie no biedriem.

Ceļa meklētāji piedalās dažādos evaņģelizācijas un labdarības pasākumos (Saldū, Siguldā, Cēsīs un citur), kur palīdz sakopt pilsētas, piedalās apzaļumošanas darbos, palīdz izdalīt trūcīgiem pārtiku, apmeklē bērnu iestādes. Parasti nometņu vai sanāksmju laikā tiek sakārtota apkārtnes vide, aiz sevis atstājot labus darbus un līdz ar to – labu slavu.

Kā labākos Guna Rīmane nosauca Ceļa Meklētāju klubus:

- „Lauvas” (Liepāja), izsakot īpašu pateicību tās direktoram Jurim;
- „Gulbjji” (Rūjiena) – šajā klubā tikai 2 biedri nāk no adventistu ģimenēm;
- „Dieva draugi” (Rīga), īpaša pateicība tā veidotājai Simonai Kasparei;
- „Bitītes” (Ventspils), kuru tagad vada bijušais Saldus kluba biedrs.

Īpašus pateicības vārdus Guna Rīmane veltīja Intai un Mārim Jākobsoniem, kuri daudz enerģijas, laika un mīlestības velta CM klubam kopš tā izveides Latvijā. Viņi arī ir ieguvuši augsto Master Guide pakāpi un aktīvi piedalās visās CM kluba aktivitātēs.

Ceļa Meklētāju plāns ir arī turpmāk strādāt Dieva perspektīvā, atļaujot Viņam darīt to, ko Viņš ir katram paredzējis. Praktiski ir paredzēts izveidot vēl vairāk CM klubu visā Latvijā, klubi veidošanas stadijā ir Madonā, Limbažos, Salacgrīvā.

Ģimene draudzē

Ģimenes kalpošanas nodaļu šajos gados vadīja Valda Reķe.

Nodaļa šajos gados darbojusies dažādos virzienos. Notikuši regulāri iknedēļas raidījumi Latvijas Kristīgajā

Radio par ģimenes tematiem (Valda un Viesturs Reķi, Vēsma un Viktors Geides) kā arī publikācijas žurnālos „Tikšanās”, „Adventes Vēstis”. Ir organizēti semināri jauniešiem „Divi” (2007.-2008.g.). Notiek individuālās konsultācijas ģimenēm, pāriem, vecākiem. Vērienīgs pasākums ir ikgadējās ģimenes nometnes Latvijā, kuras apmeklējušas jau 200 ģimenes. Nodaļas pārstāvji ir piedalījušies starptautiskajā ĢKN nometnē Grieķijā (2007.g.) kā arī „Ģimenes dienā” – plaša mēroga svētkos ar devīzi „Ģimene – Latvijas lepnums un spēks”.

apjoms arī ievērojami pieaudzis: 2003. gadā Ls 8074, bet 2007. gadā Ls 50 387. Pieaugums gandrīz seškārtīgs. Pieaudzis arī izdevumu apjoms, bet tikai darbinieku algām, toties visās citās pozīcijās izdevumi pat samazinājušies. Darbinieku algām tērēts: 2003. g. – Ls 125 104, bet 2007. g. – Ls 281 016.

Administratīvie izdevumi: 2003. g. – Ls 73 447, bet, 2007. g. – Ls 68 686.

Kopējie ieņēmumi pieauga no Ls 151 200 (2003. gadā) līdz Ls 352 200 (2007. gadā).

Kopējie izdevumi pieauga no Ls 225 912 (2003. gadā) līdz Ls 352 586 (2007. gadā).

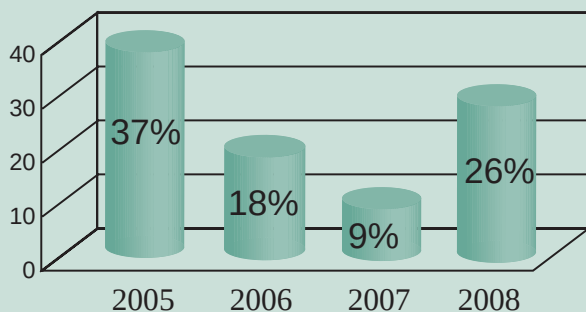
Peļņas zaudējuma aprēķins radīja, ka starpība starp ienākumiem un izdevumiem 2003. gadā bija – Ls 74 712, bet 2007. g. – Ls 386.

Atsevišķa sadaļa bija veltīta desmitā ieņēmumiem. Diemžēl statistika liecina, ka desmito Kunga daļu maksā tikai 41% no visiem draudzes locekļiem.

Desmitā ziedojumi pa mēnešiem

Desmitā pieaugums 2005. - 2008. g.

Adventistu Baznīcas īpašumi

Kā turpinājumā informēja savienības mantzinis Ilgonis Mazjūlis šobrīd Latvijas draudžu savienības sastāvā ir 52 draudzes, no tām savi dievnami ir 31 draudzei. No esošajiem dievnamiem 6 jāveic kapitālais remonts. Bet vēl 21 draudze pulcējas īrētās telpās un arī cer tikt reiz pie savām telpām.

5 gadu laikā notikušas šādas izmaiņas:

- iegādāta draudzes ēka Tukuma draudzei.
- Privatizēta zeme Slokas draudzes īpašumam.
- Iegādāts īpašums Smiltenes draudzei.
- Privatizēta zeme Ventspils draudzei.
- Iegādāts īpašums darbiniekam Ventspilī.
- Pārdota darbinieka māja Aucē.
- Pārdota darbinieka māja Daugavpilī.

- Pārdots 1/2 daļas darbinieka dzīvoklim Talsos.
- Pārreģistrēti no privātpersonām reģistrētie īpašumi Daugavpilī, Kārsavā.
- Atbalstīti celtniecības un remonta darbi Rēzeknē, Cēsīs, Kārsavā, Smiltēnē, Alūksnē u.c.

Plānotie celtniecības darbi 2008. gadā:

- Smiltene – ēkas fasāde un teritorija (Ls 2000)
- Mazsalaca – jumts, fasāde, 2.st. (Ls 20 000)
- Dobeles – tualetes izbūve telpās (Ls 15 000)
- Pabeigt 1. stāvu un nomainīt logus 2. st. (Ls 5000)
- Aizkraukle – ēkas iegāde (Ls 35 000)
- Alūksne – piebūve, fasāde, 2.st. (Ls 15 000)

Kopā – Ls 64 000

Celtniecības fonds

Lai realizētu šīs vajadzības, ka arī plānotu citus ar celtniecību saistītus izdevumus, mantzinis piedāvāja jaunu projektu – **celtniecības 1% fondu**. Šo fondu dibina Latvijas draudžu savienība un to pārvalda speciāla celtniecības jautājumu komiteja un mantzinis, saskaņā ar padomes lēmumiem. Celtniecības darbi tiek plānoti 5 gadus uz priekšu un palīdzība ir atkarīga no fondā esošās naudas. Visi draudzes locekļi tiek aicināti 1% no saviem ikmēneša ienākumiem novirzīt tieši šim mērķim, tādā veidā nodrošinot līdzekļus tikai celtniecības mērķiem.

Ilgonis Mazjūlis stāsta: „Ideja par šāda fonda izveidi radās, apkopojot informāciju par Latvijas draudžu īpašumiem. 21 draudzei nav savu dievkalpojuma telpu. Dievkalpojumi tiek organizēti īrētās telpās, kas parasti ir pašvaldības ēkas, skolas, klubi vai privātās ēkas. Balstoties uz mūsu divīzijā esošās Lielbritānijas pieredzi, kur celtniecības fonds veiksmīgi darbojas ilgu laiku, tika pieņemts lēmums par šāda fonda izveidi arī Latvijas draudžu savienībā. 2008. gada sākumā par šāda fonda izveidi nobalsoja Latvijas draudžu savienības padome.

No tām dievkalpojumu telpām, kas pieder draudžu savienībai vai konkrētām draudzēm, tikai dažas ir jaunuzceltas un ēkas ir labā stāvoklī. Lielākā daļa draudžu ēku ir iegādātas privātmājas, kuras pielāgotas dievkalpojumu rīkošanai. Šīs ēkas nav jaunas, tām ir nepieciešami iekšējie un ārējie remonta darbi, fasāžu atjaunošana, jumtu un logu maiņa, papildus telpu izbūve. Lai veiktu nepieciešamos darbus, šobrīd būtu nepieciešami aptuveni 2 miljoni latu. Diemžēl šādu līdzekļu mums nav. Draudzes, kurām nav sava dievnama vai tas ir sliktā stāvoklī, slikti reprezentē mūsu Baznīcu.

Īpašumi, kuri ir reģistrēti uz draudžu vārda vai Draudžu savienībai, nepieder kādam īpašniekam, kuram būtu par to jā rūpējas, bet gan Latvijas Adventistu draudzei, katram tās loceklim. Tāpēc katrs draudzes loceklis ir aicināts iemaksāt fondā vismaz 1% no ikmēneša ienākumiem, protams, var arī lielākus ziedojumus. Iemaksātā nauda tiek pārskaitīta uz Latvijas draudžu savienības kontu līdzīgi kā sabatskolas, divīzijas, konferences un citi ziedojumi.

Cik lieli varētu būt gada ienākumi fondā? Ja visi draudzes locekļi, kas 2007. gadā nodeva desmito tiesu, maksātu 1% vairāk, tad gadā mēs saņemtu aptuveni 39 000 latu.

Ko dotu šāda fonda darbība:

- noteikta kārtība īpašumu jautājumu risināšanai,
- skaidra un noteikta sistēma,
- konkrēti līdzekļi konkrētiem mērķiem,

- īpašumu uzturēšana notiek plānveidīgi,
- katrs var piedalīties un atbalstīt Adventistu Baznīcu Latvijā,
- ziedotie līdzekļi tiks ieguldīti jūsu (adventistu) draudzes vajadzībām,
- iespēja kalpot konkrētam mērķim.

Suži

Tāpat kā diskusijas par dievnamu iegādi draudžu vajadzībām un remontdarbiem arī jautājums par to, kas noticis ar Sužiem, kur savulaik Adventistiem piederēja 100 hektāri, izraisīja visasākās debates. Kongresā īpaši tika pieaicināts firmas „Vidzemes namsaimnieks” pārstāvis Jānis Ruttulis (Cēsu Sadraudzības draudzes loceklis), kurš atbildēja uz jautājumiem un sniedza skaidrojumus par tiesvedības gaitu. Tā kā šis jautājums izraisīja daudz emociju, vienojāmies ar bīskapu, ka vienā no nākamajiem AV numuriem īpašuma jautājumiem un Sužiem veltīsim plašāku uzmanību (skat. tālāk interviju ar V.Reķi). Šajā reizē tikai vispārēji skaidrojumi.

Sužu īpašuma atgūšanas vēsture:

- 1992. g. aprīlī Adventistu Draudžu savienība pieprasa atgriezt īpašumā zemi 100,4 ha platībā,
- No 1994. g. marta līdz 1997.g.februārim atgriezta zeme 93,32 ha platībā,
- 1998. g. februāris – tiek noslēgts līgums par 80,4ha zemes pārdošanu ASV reģistrētai kompānijai, kuru pārstāv pilnvarnieks Latvijā,
- Līgumā minētā naudas summa 840 000 ASV dolāru netiek saņemta,
- 1999. gada janvārī sāka tiesvedība pret ASV kompāniju *North Investment Funds Corporation Inc.* – tiesvedība turpinās,
- 2002. g. novembrī noslēgts līgums par 14,5 ha pārdošanu par 700 000 ASV dolāriem – visa summa netiek saņemta,
- 2007. g. aprīlī sāka tiesvedība pret 2002. gadā noslēgtā līguma pircēju par krāpniecību – notiek tiesvedība,
- Notiek tiesvedība par neatgrieztu 7,08 ha īpašumtiesību atjaunošanu,
- Garkalnes pagastā notiek procedūras par 29,6 ha kompensācijas zemes piešķiršanu citā vietā; esošo zemi aizņem mazdārziņi.

Saspringta diena

Tā bija ieplānots, ka kongresa pirmā diena būs visgarākā un saspringtākā.

Visasatskaite, diskusijas par īpašumiem un to apsaimniekošanu utt. Bet darbs ar to nebeidzās. Pēc neliela pārtraukuma sekoja Orgkomitejas ziņojums par 4 komiteju izveidi:

- Ievēlēšanas komiteja (15 dalībnieki),
- Mācītāju atestācijas komiteja (7 dalībnieki),
- Statūtu komiteja (7 dalībnieki);
- Stratēģiskā plāna komiteja (11 dalībnieki).

Pirmās kongresa darba dienas noslēgumā bija atlicis tikai viens svarīgs balsojums – bija jāievēl Adventistu Baznīcas bīskapu nākamajiem 5 gadiem. Ievēlēšanas komiteja savā darba sēdē bija izvērtējusi visus viedokļus un nolēmusi rosināt atkārtoti šim amatam virzīt Viesturu Reķi. Četriem delegātiem balsojot „pret”, visi pārējie atbalstīja komitejas ierosinājumu. Adventistu Baznīcu Latvijā arī turpmāk vadīs bīskaps **Viesturs Reķis**.

Nodaļu vadītāji par paveikto

Uzmanību – masu mediji!

*Latvijas draudžu savienības komunikācijas nodaļu iepriekšējos gados vadīja mācītājs **Uldis Liepiņš**. Viņš iepazīstināja kongresa delegātus ar šīs nodaļas darba lauku.*

Latvijas kristīgajā radio šobrīd mūsu draudze veido sekojošus raidījumus: Adventistu vispasaules radio (S.8:00, P.10:30), Ticības varavīksne (krievu val. Sv.20:15 C.20:15); ik mēneša radio dievkalpojums (Sv.10:30, 18:00) un „Kristus mūzikā” (S.22:15 Sv.0:00). Vēl draudzes pārstāvji piedalās tādos raidījumos kā „Gaisma nakts tumsā” (Sv.23:00), „Laika zīmes” (C.12:15, 22:00, O.1:00), „Ja mani ļaudis” (T.12:15, 22:00, S.1:00), „Vakara svētbriļi” (P.21:30, Pk.21:00).

Atsākusies arī adventistu draudzes dievkalpojumu pārraidīšana Latvijas Televīzijā.

Turpinās darbs pie preses izdevumiem „Adventes Vēstis” (redaktore Tatjana Tomsone), „Kopējā ceļā” (redaktore Silvija Liepiņa) un adventistu draudzes atvēruma veidošanas žurnālā „Tikšanās”.

Namturība un draudzkopība

*Apvienotās Namturības un Draudzkopības nodaļas vadītājs, mācītājs **Dainis Rudzītis** tikai pēdējo pusotru gadu vadījis šo nodaļu, nomainot ilggadējo tās vadītāju, mācītāju Ojāru Incenbergu.*

Šajā laika periodā tika veikta aptauja par draudzkopību Latvijas draudzēs. Notika reģionālie semināri par draudzkopību un namturību: Valmierā (08.12.2007.), Rēzeknē (19.01.2008.), Rīgā (02.02.2008.), Talsos (01.03.2008.), Rīgā – krievu draudzēm (08.03.2008.). Kopā šajos semināros piedalījās ~260 apmeklētāji.

Notika semināri, kuros tika runāts par dažādiem aktuāliem tematiem: Desmitā principi Bībelē (vadīja Zigurds Lau-durģis); Tā, lai visam pietiktu – tika runāts par budžeta sastādīšanas specifiku ģimenei, draudzei (vadīja Dainis Rudzītis); „Kristietība un bizness” (vadīja Atis Čerņevskis).

Sabatskola un personīgā kalpošana

*Bībeles studijas jeb Sabatskola ir nozīmīga Adventistu Baznīcas reliģiskās izglītības sistēma, kuras vadītājs Latvijā ir **Ivo Roderts**.*

Pats lielākais notikums pēdējo gadu laikā mūsu draudžu savienībā bija seminārs, kuru vadīja Adventistu Baznīcas Ģenerālkonferences Sabatskolas un personiskās kalpošanas departamenta vadītājs Džonatans Kuntarafs un Ģenerālkonferences Transeiropas daļas Sabatskolas un personiskās kalpošanas departamenta vadītājs Maikls Hamiltons. Semināra galvenās tēmas bija – Kādi ir sabatskolas četri pamatmērķi, Kā aktivizēt sabatskolas

29. augusts, piektdiena

Darba kārtība bija īsāka, bet ne mazāk interesanta. Pēc kopējās dziesmas un lūgšanas klātesošos uzrunāja Baltijas ūnijas prezidents Valdis Zilgalvis.

Tad komiteju locekļus aicināja doties uz darba sēdēm, lai rosinātu nākamās priekšlikumus. Tad sekoja komiteju ziņojumi. Šoreiz vajadzēja ne tikai uzklaust, bet izteikt vērtējumus, komentēt un tad balsot. Uzreiz jāsaka, ka visi komiteju priekšlikumi tika atbalstīti, un tikai dažos jautājumos uz vienas rokas pirkstiem varēja saskaitīt tos delegātus, kas balsoja „pret” vai atturējās.

Ievēlēšanas komitejas sekretāre Hella Milbreta-Holma iepazīstināja ar komitejas priekšlikumu Latvijas draudžu savienības mantziņa amatam izvirzīt Ilgoni Mazjuli, LDS sekretāra amatam – Aināru Koruli, lauka sekretāra amatam – Ivo Rodertu.

Kongress apstiprināja kalpošanas nodaļu vadītājus:

Adventistu Misijas koordinators: Tāļivaldis Vilnis

Bērnu nodaļas vadītāja: Mārīte Lipska

Ceļa meklētāju nodaļas vadītāja: Guna Rīmane

Draudzniecības nodaļas vadītājs: Miks Kaimiņš

Ģimenes kalpošanas nodaļas vadītāja: Valda Reķe

Jauniešu nodaļas vadītāja: Inta Jākobsons

Komunikāciju nodaļa un izdevniecība: Ģirts Rozners

Mācītāju nodaļas vadītājs: Vilnis Latgalis

Mūzikas nodaļas vadītāja: Hella Milbreta-Holma

Namturības nodaļas vadītājs: Dainis Rudzītis

Pārstāvis Latvijas Kristīgajā Radio, žurnālā “Tikšanās” un

radio programmā “Gaisma nakts tumsā”: Uldis Liepiņš

Personālās kalpošanas nodaļas vadītājs: Vilnis Latgalis

Reliģiskās brīvības un Sabiedrisko attiecību nodaļas

vadītājs: Viesturs Reķis

Sabatskolas nodaļas vadītājs: Ivo Roderts

Sieviešu kalpošanas vadītāja: Dagnija Roderte

Veselības kalpošanas nodaļas vadītājs: Agris Bērziņš

Akreditācijas komitejas sekretārs A. Āriņš nosauca iesvētītos jeb ordinētos mācītājus, kuri turpinās kalpot: Juris Bīte, Sergejs Konča, Vitālijs Kroitors, Zigurds Kukulītis, Vilnis Latgalis, Almants Liepiņš, Uldis Liepiņš, Oļegs Mihailovs, Jānis Mucenieks, Dzintars Ozoliņš, Viesturs Reķis, Ģenārijs Roderts, Ivo Roderts, Oliveris Siliņš, Tāļivaldis Vilnis, Andrejs Zilgalvis.

Tika izteiktas rekomendācijas:

1) pensionēt iesvētītus mācītājus, kuri sasnieguši 65 gadu vecumu Nikolaju Bogatirčuku, Ojāru Incenbergu, Alfrēdu Jākobsonu, Modri Lapu, Laimoni Tomsonu un Armandu Bērziņu;

2) turpmāk neaicināt aktīvā kalpošanā mācītāju amatam cilvēkus, kas jau sasnieguši 60 gadu vecumu.

Pensionētiem mācītājiem tagad būs laiks pārdomāt, vai viņi vēlas un kādā veidā kalpot draudzēs, un šos jautājumus risināt individuāli ar Latvijas draudžu savienības padomi. Tāpat jaunā padome pieņems lēmumus, kurās draudzēs kalpos katrs no mācītājiem.

Kongress apstiprināja Latvijas draudžu Savienības padomi:

Viesturs Reķis - bīskaps

Ainārs Korulis - sekretārs

Ilgonis Mazjulis - mantzinis

Ivo Roderts - lauka sekretārs

Dzintars Ozoliņš - latviešu mācītāju pārstāvis

Oļegs Mihailovs - krievu mācītāju pārstāvis

Inta Jākobsons - jauniešu nodaļas vadītāja

Ģirts Rozners - komunikāciju nodaļas un izdevniecības vadītājs

Juris Brūveris - ierindas locekļu pārstāvis

Igors Udodovs - ierindas locekļu pārstāvis

Gita Vaivode - ierindas locekļu pārstāve

Visbeidzot savu ziņojumu piedāvāja Stratēģiskā plāna komiteja. Komitejas sekretārs Zigurds Laudurģs prezentēja to plāna daļu, kurā komiteja bija ierosinājusi ieviest korekcijas (plāna projekts bija katra delegāta mapē, un katrs tajā varēja iedziļināties un tad izteikties). Stratēģiskā plāna variants tika pieņemts bez īpašiem komentāriem no delegātu puses.

30. augusts, sabats

Iepriekšējās kongresa dienās labi pastrādājuši, delegāti un viesi pacilātā noskaņojumā un daudzi ar ziediem rokās pulcējās Baznīcas ielas 12a lielajā zālē, lai piedalītos dievkalpojumā. Tas bija neierasts un īpaši svinīgs.

Pēc kopīgas Dieva slavēšanas, kuru vadīja Hella Milberta – Holma un draudzes jaunieši, lūgšanas dievkalpojumu atklāja Baltijas ūnijas prezidents Valdis Zilgalvis. Viņš apsveica visus ar veiksmīgi noritējušo kongresu un iepazīstināja ar no jauna ievēlēto Latvijas draudžu savienības bīskapu Viesturu Reķi.

Sabata dievkalpojumā ar dziesmām kalpoja jaunieši.

Tad dziedāja Cantamus (diriģente un vadītāja Jeļena Zaķe), bet pie katedras tika aicināts Adventistu Baznīcas pārstāvis no Transeuropas divīzijas Pols Klī.

P. Klī līdzdalīja savus kā mācītāja kalpošanas piedzīvojumus (vienu brīdi viņam nācās kalpot vienlaicīgi 6-ās draudzēs). Viņš izstāstīja interesantu stāstu no tālākas pagātnes, kā Džordžs Karbs (dzīvojis 19.gs.), pieņemot Kristu kā savu Glābēju, bija lūdzis pēc nāves uz kapakmeņa iegravēt gan kristības (savas iepriekšējās dzīves noslēguma), gan miršanas datumu. Starpība bija 34 gadi. Šī stāsta galvenā doma bija – nomirt vecajai dzīvei, lai dzīvotu Kristū.

Vēl vienu ticības aspektu, par kuru runāja Pols Klī, var nosaukt par uzdrīkstēšanos. Mēs gan personīgi, gan kā draudze dažreiz nesaņemam lielas lietas tikai tāpēc, ka nelūdzam pēc tām Dievu, kurš gatavs mums dot neizsakāmi daudz. Arī ja mūsu attiecības ar Dievu ir tālu no pilnības, mēs varam nesaņemt atbildi uz saviem lūgumiem. Dažreiz mēs tikai gribam saņemt labumus no Dieva, bet neuzturam ar Viņu pastāvīgas, draudzīgas, mīlestības pilnas attiecības, ko Viņš no mums jau sen gaida. Bet šādas iekšējas pārmaiņas nevar notikt bez Dieva palīdzības, pēc tās ir jālūdz. Mums jānomirst sev, tikai tad mēs pa īstam dzīvosim!

Labi pazīstamā līdzība par gudriem un negudriem kāzu viesiem lieliski ilustrē šo domu. Galvenā atšķirība starp viņiem bija tā, ka gudrie bija nomiruši sev, viņi dzīvoja Kristū, turpretim negudrie dzīvoja tikai sev un līdz ar to ne Kristū.

Jaunievlēto darbinieku sveikšana. No kreisās puses: savienības mantzinis Ilgonis Mazjūlis, sekretārs Ainārs Korulis, lauka sekretārs Ivo Roderts, bīskaps Viesturs Reķis un Valda Reķe.

Spreidīka izskaņā Pols Klī novēlēja visiem nekad nepakļauties kārdinājumam pagriezt Dievam muguru. Viņš aicināja nākt pie Jēzus tādiem, kādi esam, jo Viņš pazīst mūs labāk nekā mēs paši. Dievs pieņem cilvēku pat tad, ja kāds nāk pie Viņa, nepareizu mērķu vadīts. Dievs ir vienmēr pieejams.

Apsveikumi

Pārtraukumam sekoja dievkalpojuma svinīga daļa, kuru atklāja Baltijas ūnijas prezidents Valdis Zilgalvis. Viņš pastāstīja par kongresa gaitu, nosauca delegātu skaitu, jaunos Latvijas draudžu savienības padomes locekļus un nodaļu vadītājus. Vispirms uz skatuves tika aicināti no jauna ievēlētais bīskaps Viesturs Reķis ar dzīvesbiedri Valdu, kā arī sekretāri un mantzinis. Viņus apsveica Lietuvas misijas lauka un Igaunijas konferences vadītājs. Tad uz skatuves tika aicināti padomes locekļi un nodaļu vadītāji, kurus sirsnīgi apsveica un labus vārdus novēlēja gan Latvijas draudžu savienības, gan Baltijas ūnijas pārstāvji. Kā apsveikuma dziesma izskanēja kora Cantamus izpildīta „Glorija”.

Valdis Zilgalvis nosauca draudžu mācītājus, Latvijas draudžu savienības pilnvarotos darbiniekus, jau esošos pensionārus (17) un tos, kurus atlaida pensijā šajā kongresā, viņiem sasniedzot 65 gadu vecumu. Šie tikko pensionētie mācītāji ar dzīvesdraugiem – Alfrēds Jākobsons, Ojārs Incenbergs, Armands Bērziņš, Modris Lapa, Laimonis Tomsons un Nikolajs Bogatirčuks (divi pēdējie nebija klāt) - tika aicināti uzskatīt uz skatuves. Viņus sirsnīgi sveica ar

Turpinājums no 9. lappuses.

darbību draudzē, Sabatskolas locekļu aprūpe, Skolotāju uzdevums un sadarbība, Sabatskolas izmantošana evaņģelizācijā, kā arī tika novadīts Sabatskolas nodarbības piemērs.

Savukārt Personīgās kalpošanas nodaļas uzdevums ir piedāvāt resursus un apmācīt draudzes locekļus kalpošanai draudzē un sabiedrībā, kā arī mācīt sadarboties ar mācītājiem un draudzes amatpersonām evaņģēlija pasludināšanā. Iespēju šeit ir bijis daudz. Viena no tām bija Draudzes dibinātāju tikšanās Rīgā 2004.gadā, kuri bija sapulcējušies, lai dalītos savos piedzīvojumos un uzzinātu par jauniem veidiem, kā dalīties ticībā. Šīs sanāksmes bija organizējis Transeiropas nodaļas Globālās misijas direktors P. Roenfelds. Otra svētība bija LABĀKAS dzīves (LD) konference 2006. gadā. LD ir stratēģiska vīzija, lai palīdzētu draudzes locekļiem izveidot draudzīgas attiecības ar postmoderniem cilvēkiem, cerībā palīdzēt tiem atrast Jēzu Kristu.

Visbeidzot ir jāpiemin Draudzes Dabīgās Attīstības koncepcijas popularizēšana Latvijas draudžu savienībā. Mācītājiem un draudžu pārstāvjiem tā bija iespēja piedalīties DDA konferencē, savukārt pārējiem ir iespēja izmantot grāmatas, kā arī publikācijas Adventes Vēstīs.

Sieviešu un bērnu kalpošana

Adventistu Latvijas draudžu savienības Sieviešu un bērnu kalpošanas nodaļu vadītāja aizvadītajos gados bija Dagnija Roderte.

2003. gada 19. februārī tika uzsākta Sieviešu kalpošanas vadītāju apmācības programma. Šī apmācības programma Ģenerālkonferencē tika izveidota, lai sekmētu sieviešu kalpošanas darbību, lai sievietes, izmantojot savas dāvanas, kalpotu draudzei un sabiedrībai.

Trīs gadu apmācības programmā ir iekļautas tādas tēmas kā Vēsture un filozofija, Bībeles studijas un Personīga izaugsme; Uzstāšanās prasmes, Vadības prasmes un Rakstīšanas prasmes, kā arī Projekti draudzē un Projekti ārpus draudzes.

Programmu pilnībā veido apmēram 58 temati, kuri ir paredzēti apgūt trīs līmeņos.

2006. gada 10. septembrī bija pirmā līmeņa apmācības programmas noslēgums un izlaidums. 2007. gadā atzīmējām otrā līmeņa kursa pabeigšanu.

Savukārt šī gada 21. jūnijs bija īpašs ar to, ka notika pirmā Adventistu Latvijas Sieviešu kalpošanas konference. Kopumā bija astoņas absolventes, ar kurām ticībā un cerībā, kopā plānosim un vadīsim tālāko Sieviešu kalpošanas darbu Latvijas Adventistu draudzēs.

Bērnu kalpošanā pēdējo piecu gadu laikā ir vadītas bērnu skolotāju sanāksmes, gan pa reģioniem, gan Rīgā, Baznīcas ielā 12a. Sagatavoti Pirmskolas bērnu Sabatskolas materiāli. Tas ir viena gada cikls, kuros bez metodiskā materiāla skolotājiem bija ļoti plašs darba un praktisko lapu apjoms bērniem. Ir uzsākts darbs pie skolas vecuma bērnu Sabatskolas materiālu sagatavošanas.

Pabeigts darbs pie “Piedzīvojumu meklētāju” kluba pirmā gada materiālu sagatavošanas. 2006. gadā tika uzsākta pilota programma Liepājas draudzē, un tagad Latvijā veidojas vēl daži klubi.

pateicības vārdiem un ziediem, un, pirms pieņemt lēmumu par turpmāko kalpošanu, piedāvāja atpūsties kādā ceļojumā – viņiem uzdāvināja ceļazīmes.

Ordinācija jeb iesvētīšana

Apsveikumiem sekoja reta iespēja dzirdēt vīru dubultkvartetu. Un tad uz skatuves tika aicināti 5 mācītāji – Guntis Bukalders, Agris Bērziņš, Mikus Kaimiņš, Dainis Rudzītis un Ainārs Gailis – ar saviem dzīvesdraugiem. Priekšā bija īpašs pasākums – ordinācija. Tai uz skatuves tika aicināti visi iesvētītie mācītāji un draudzes vecākie. Šis bija aizkustinošs un garīgi piesātināts moments. Priekšā stāvēja pieci gados jauni mācītāji, kuriem apkārt (it kā sargāja) bija daudz pieredzējuši, ar sirmiemi matiem un lielu pieredzi Dieva

kalpi. Arī lūgšana bija īpaša. Šķiet, visi zālē klātesošie sajuta Dieva Gara klātbūtni un šī mirkļa nozīmi.

Pēc ordinācijas mācītājam uz visu mūžu tiek dotas īpašas pilnvaras kristīt, laulāt, iesvētīt un svaidīt ar eļļu. Un šīs pilnvaras nozīmē daudz lielāku atbildību.

Lūgšanai un apsveikumiem sekoja novēlējuma vārdi, ko teica Baltijas ūnijas sekretārs Andris Āriņš, tad Viesturs Reķis. Bet Valda Reķe īpašus vārdus veltīja viņu dzīvesdraugiem, izstāstot, kas grūts un kas labs gaidāms viņu turpmākajā dzīvē un kalpošanā. Simboliska bija dāvana, ko pasniedza tikko ordinētajiem mācītājiem savienības mantzinis Ilgonis Mazulis – viņi saņēma somas, kuras simbolizēja tās nastas, kuras viņiem būs jānes.

Mācītāju ordinācijas lūgšana. Pirmajā rindā no kreisās puses: Ainārs un Aiva Gaili, Dainis un Irīna Rudzīši, Agris un Baiba Bērziņi, Mikus un Larisa Kaimiņi, Guntis un Vita Bukalderi.

Kongresa delēgāti par piedzīvoto

Uztecama atklātība

Dzintars Ozoliņš,

mācītājs (līdz kongresam kalpojis Salacas, Mazsalacas un Valkas draudzē)

Šis kongress bija līdzīgs iepriekšējiem vienā izpausmē: kongresa pirmās darba dienas gaitu pāršalca daži bangaini vilņi, kuri noslēgumā mierīgi izvēla savus svarīgos ūdeņus krastā, bet otrajā dienā viss noritēja rimti, kaut arī aktīvā komiteju darbā un intensīvā balsošanā.

Priecēja, manuprāt, vairākas pozitīvas iezīmes: tika pacelti noslēpumu plīvuri dažām pagātnes noslēpumainām lietām, runāts par draudžu praktiskajām un finansiālajām vajadzībām konkrētos skaitļos. Atbildības un pienākumi nākošajam darba cēlienam uzticēti visai lielam skaitam jaunu cilvēku, kuri līdz šim tādus nebija pildījuši.

Tomēr jāsaka, ka atklātības jomā mums vēl lielas iespējas priekšā. Ir vairāki sāpīgi jautājumi, kuros jāsasniedz lielāka izpratne un sapratne. Viens no tiem: mācītājs un automašīna, kuru viņš lieto kalpošanā.

Šķita, ka divas dienas veicamajam darba apjomam bija par maz, it īpaši plānu un apliecību komitejām.

Es varu teikt: raugoties uz jaunpieņemtajiem plāniem, draudžu finansiālajām vajadzībām un nepieciešamo garīgo izaugsmi, bez Dieva mums nav nekādu cerību to piepildīt! Viņš ir mūsu lielā cerība! Nekautrēsimies tomēr arī pielikt visas mums dotās dāvanas un spējas, lai piepildītu Kristus nodomus!

Sāls uzdevums

Ingrīda Markusa,

Rīgas V draudze

Paldies sludinātājam Klī par īpašu Dieva klātbūtnes ienešanu kongresa atmosfērā. Viņa vārdi: “Sāksim ar Dievu šo kongresu.

Aizmirsīsim savas personīgās vēlmes un aizspriedumus un darīsim Viņa prātu. Tikai tad Dieva darbs ies uz priekšu.”

Varu teikt, ka kongress atklāja mērķtiecīgu un pārdomātu ilgtermiņa darbu daudzās mūsu draudzes dzīves jomās. Iepriecinoši ir apzināties, ka atbildības uzticētas patiesi

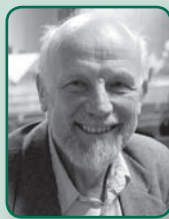
godprātīgiem un uzticamiem Dieva ļaudīm.

Ja vēl mūsu draudzība ar Jēzu un patiesa mīlestība uz Dievu izplatītu savu gaismu arī pasaulē esošajiem dzīves pabērniem nesavtīgā kalpošanā, domāju, Dievam tiešām būtu gandarījums, redzot, ka dzīvojam pēc Viņa prāta un piemēra. Sāls darbība ir ārpus sālstrauka.

Savas dzīves izvērtēšanu mudinošs bija kāds kongresā izskanējis stāsts, kuru stāstījis viens vīrs:

„Kādā aukstā rudens dienā es redzēju uz ielas mazu meitenīti plānā kleitiņā, gaidot, ka kāds tai iedotu ko ēdamu. To redzot, es ļoti sadusmojos uz Dievu un teicu: „Kāpēc Tu, Dievs, to pieļauj! Kāpēc Tu neko nedari?!”

Pēc maza klusuma brīža Dievs atbildēja: „Esmu jau izdarījis. Es radīju tevi.”

Mums ir cerība

Leonīds Driķis,

Salaspils draudze

Pateicos Debesu Tēvam, ka varēju piedalīties Adventistu Latvijas draudžu savienības kongresā 28.-30. augustā. Biju kā delegāts no mazās, jaunās Salaspils draudzes, kurai tagad ir grūti laiki. Tai nepieciešamas aizlūgšanas un īpaša Debesu Tēva aizgādība par maldošām avīm.

Pirmais iespaids par kongresu: reģistrācija un patīkams pārsteigums - negaidīta delegāta mapes saņemšana! Zālē ļoti daudz mani jaunības draugi un padomju laika ticības cīņu biedri, tas ir liels aizkustinājums. Ļoti skaisti noformēta skatuve. Īpaša pateicībai māksliniekam.

Tad brāļa Klī no TED kongresa atklāšanas svētruna par pazudušā meklēšanu. Tā, liekas, bija atbilde uz Salaspils draudzes sāpi par pazudušajiem locekļiem.

Emocijas izsauca atklātā saruna par Baltijas misijas skolu un sanatoriju „Suži”, kur mans tēvs Herberts Driķis ir strādājis par galveno grāmatvedi – kasieri un vienlaicīgi mācīties īpašā programmā – “Kombinētā pastorālā kursā” līdz padomju okupācijai 1940.gadā. Tas ir svēts īpašums, par to ir jācīnās un jāatgūst!

Īpaši palika atmiņā brāļa Gunta Bukaldera pētījums par Kristus uztveri dažādos gadsimtos.

Jāpiemin saimnieču gādība par delegātu ēdināšanu. Patīkama atpūta un spēku papildināšana. Pie galdiem notika daudzas sarunas ar senajiem draugiem.

Tās bija neaizmirstamas, svētīgas dienas, ko pavadīju starp mīļajiem, pazīstamajiem padomju laika ticības cīnītājiem, kā arī jaunajiem, enerģiskajiem brāļiem un māsām. Mums ir nākotne un gaišā Adventes cerība!

Drošs solis uz priekšu

Normunds Ūdris,

Rīgas V draudze

Iespaidi no kongresa ir dažādi. Vairākkārt izskanēja aicinājums nevērtēt lietas un jautājumus pēc izskata, bet pēc būtības, jo ne viss šķietami neizskatīgais tāds arī ir. Gribētos piebilst, ka arī ne viss šķietami izskatīgais tāds ir. Mums jābūt savos vērtējumos ļoti uzmanīgiem un izsvērtiem. Kā saka mūsu mācītājs Uldis Liepiņš, tad „cilvēcīgajam vērtējumam ir jābūt tik uzmanīgam, lai neapbēdinātu un nenoraidītu Dieva

Garū”. Reizēm gan sirdī iedzēla, manuprāt, nesaprātīgā attieksme pret citu konfesiju ticības atribūtiem (Apustuliskā ticības apliecība; Rabīnu raksti). Pat ja pamatideja ir laba, tad nepārdomātas frāzes mūs automātiski nostāda kara stāvoklī attiecībā pret citiem.

Kopumā vērtējot, jāsaka: „Adventistu draudzes virzība, virziens un centieni ir pozitīvi un ar perspektīvu.” Domāju, ka neliekuļošu, sakot: „Dieva vadība ir jūtama, un Viņš mūs stingri tur savās rokās.” Kongresa plāns nākošajiem 5 gadiem ir ļoti pārdomāts un visaptverošs. Ja iepriekšējā kongresa moto bija „turpināt iesākt”, tad tas der arī šajā kongresā. Iepriekšējos gados ir izdarīts liels solis uz priekšu (komunikācijā, attiecībās ar valsti, Ceļa meklētāji, izdevniecības darbs utt.).

Liels prieks par klusajiem un neredzamajiem darbiniekiem. Pateicība Dievam par vadītājiem, kuri, varbūt pārprasti un nesaprasti, cīnījušies labo ticības cīņu. Paldies par aizkustinošajiem vēstures mirkļiem un par nākotnes redzējumu Adventismam. Ir cerība, ka nākošie 5 gadi būs ne vien liels, bet arī drošs solis. Pirmā atbildība jaunajai padomei būs mācītāju sakārtošana pa draudzēm. Tas izteiks ļoti daudz.

Man bija skumji

Druvis Gredzens,

Cēsis „Sadraudzība”

Adventistu draudzē esmu samērā nesen. Šis man ir pirmais Adventistu draudžu savienības kongress. Kādas ir manas pārdomas, sajūtas pēc kongresa?

Vēlētos draudžu ierindas locekļiem un to vadītājiem uzdot dažus jautājumus – Vai Jēzus Tavu draudzi atpazīs kā pēdējā laika draudzi, kurai laiku noslēgumā ir uzticēts īpašs uzdevums? Vai draudzēs, kurās piemin „trīs eņģeļu vēsti”, kaut nedaudz ir nojausma par šīs vēsts būtību? Ir pienācis laiks beigt par šo vēsti runāt un sākt to pielietot draudžu ikdienā!

Kongresā, protams, ir daudzi gan tehniski, gan finansiāli, gan organizatoriski jautājumi, taču arī tādas lietas var risināt radoši, dinamiski un atbilstoši laikam, kurā mēs dzīvojam. Apbrīnoju delegātu vieglprātību laikā, kad pašu izvirzītās komitejas lemj par draudzes mērķiem un stratēģiju turpmākajiem pieciem gadiem. Laiku, kamēr komitejas strādā, taču var izmantot daudz racionālāk! Šo laiku var piepildīt ar lūgšanām, slavēšanu un dziesmām. Lūdzot par draudzes projektiem atsevišķi un par draudzes plāniem kopumā. Lūdzot par tiem delegātiem, kuri tobrīd strādā darba grupās.

Pietrūka arī liecības no draudžu dzīvēm, taču saistošas bija dažu nodaļu darba prezentācijas, starp kurām kā labu esam gribētu izcelt CM kalpošanas nodaļas atskaiti.

Draudžu savienība nobalsoja par divu jaunu draudžu uzņemšanu savā pulkā, taču pietrūka aizlūgšanas par jaunajām draudzēm un to sludinātājiem. Laikam jaunas draudzes ir pārāk ikdienišķa parādība Latvijā.

Māsas un brāļi, mīļie, mums ir doti pieci gadi, lai mainītos. Veseli pieci gadi, lai atvērtu savas sirdis un dievnamu durvis Svētā Gara izmaiņošajam spēkam. Mums ir visas iespējas pārvērst nākošo kongresu par Svētā Gara izliešanās vietu un par spēku dodošu nevis ņemošu pasākumu!

Aidis Tomsons,
žurnālists, AV ziņu redaktors.

Nebija izņemts iepriekš

Kongresa viesis un sprediķu teicējs visos dievkalpojumos bija Transeiropas divīzijas sekretārs Pols Klī. Viņš bijis viesis daudzu konferenču kongresos un Latvijā piedalījās pat komiteju sēdēs. Likās interesanti dzirdēt viņa salīdzinājumus.

Jūs esat piedalījies dažādos kongresos. Vai tie nav neinteresanti?

Katrs kongress ir citāds. Ir vienmēr interesenti redzēt, kā kultūra ietekmē tā saturu.

Un kā latviešu kultūra ietekmē Latvijas kongresu?

Es šoreiz piedalos komiteju sēdēs. Ir labi redzēt, kā izpaužas latviešu humors. Tas bieži palīdz, kad jāpieņem grūti lēmumi. Ir jauki, kad kāds pasaka ko jocīgu, visi smejas, un tu atslābsti.

Vai šeit bija jāpieņem grūti lēmumi?

Nē, tie nebija grūti. Bet viss tika rūpīgi izsvērts. Mani tas ļoti iespaidoja, kādā veidā delegāti atklāti izsaka savas izjūtas. Par un pret. Viņi nav dusmīgi viens uz otru (es esmu bijis vietās, kur tas tā ir). Bet viņi ļoti atklāti izsaka savas emocijas. Un lūdz, pirms pieņem lēmumus. Es domāju, tas ir ļoti svarīgi. Ievēlēšanas komitejā neviens nesteidzās, ikvienam bija iespēja kaut ko pateikt. Un katra balsošana ir aizklāta, neviens nezina, kā balso otrs. Lēmumi ir ļoti izsvērti.

Cilvēki reizēm saka, ka viss ir izņemts jau pirms, kongresā tiek piedāvāts tikai cilvēka vārds, par

kuru jānobalso, un tas ir viss. Tā ir tikai formalitāte. Vai jūs varat oponent?

Esmu to dzirdējis daudz reižu. Šis viedoklis ir viscaur divīzijā dažādās valstīs. Patiesībā ir tikai viena lieta, kas daļēji ir sagatavota pirms tam – tie ir plāni. Kādam idejas ir jāuzraksta, tad tās var mainīt. Bet es nekad savā pieredzē neesmu redzējis, ka kaut kur viss būtu jau iepriekš sagatavots, un cilvēki tikai formāli balsotu. Dažreiz cilvēki saka – jā, es gribētu, lai viņš vai

viņa dara to un to. Bet tas nenozīmē, ka galalēmums ir jau pieņemts pirms tam. Lēmums tiešām tiek pieņemts šeit, kongresā. Es varu to apsolīt.

Bet mēdz būt tā – šis vīrs vai sieva ir strādājusi šajā darbā jau tik daudz gadu, kurš gan labāk pārzina lietas ja ne viņš vai viņa? Tāpēc balsosim atkal.

Tas gan nebija šajā ievēlēšanas kongresā. Vienā no kongresiem, kur es piedalījos, ievēlēšanas komitejā kāds

Ievēlēšanas komitejas sēdē. Pols Klī – otrais no labās puses.

sacīja – šis cilvēks ir bijis prezidents jau vairākus gadus, balsosim par viņu atkal. Bet viens cits sacīja – pagaidiet, bet kā ar... Un mums bija 6 uzvārdi, kurus beigās izvērtējām.

Šajā kongresā mums lielākoties katrai nominācijai bija vairākas personas, un arī šeit bija reizes, kad cilvēki sacīja – es vēlētos, lai šis cilvēks vada, bet ievēlēts tika cits. Tā kā izmaiņas, kā redzat, ir.

Kongresā izvērsās asa diskusija par dievnamiem. Latvijā daļai draudžu ir savas ēkas, daļai nav. Kāda ir pieredze citās valstīs? Vai tas ir mērķis draudzei pulcēties savā dievnamā?

Tas ir ļoti interesants jautājums. Daudz kas ir atkarīgs no kultūras. Vietās, kur valdība ierobežo dievkalpošanu, piemēram, valstīs, kur Adventistu Baznīca nav atzīta tā, kā tas ir Latvijā, tai nevar piederēt dievnamu. Viņi pulcējas mājās, īrētās telpās vai vēl citādāk. Brīvās valstīs tādās kā Latvija un Rietumeiropa apmēram 75% draudžu ir savi dievnamu. Vēsturiski jums tas ir bijis izaicinājums. Patiesībā jūs diezgan ātri tuvojaties šim skaitlim. Visā pasaulē galvenā problēma ir nauda. Ja jums būtu nauda, arī jūs celtu baznīcas.

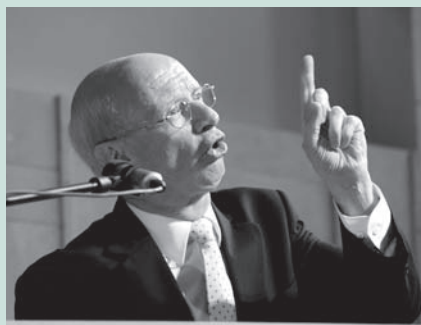
Dažās valstīs kultūra nesaka – tev vajag dievnamu. Esmu novērojis, ka Latvijā līdzīgi kā citās Rietumu valstīs – ja tev ir ēka, tu kaut kas esi. Tad tu esi svarīgs. Bet dažās kultūras tas nav būtiski. Un viņiem nav dievnamu. Piemēram, Āfrikā dievnama esamība neko neizsaka. Tāpēc viņi pulcējas brīvā dabā, zem kokiem vai kur vien vēlas.

Tātad jūs nevarat teikt, ka dievnama esamība ir tikai priekšrocība? Varbūt ir kādi labumi no tā, ka telpas jāirē?

Mans personīgais viedoklis, ka savas telpas ir liela priekšrocība. Jūs varat sapulcēties, kad gribat, darīt, ko gribat. Jūs varat atstāt savas mantas, nebaidoties, ka tās kāds var nozagt. Ja jūs telpas īrējat, jums vienmēr viss aiz sevis jāsavāc utt. Dažkārt ir grūti uzaicināt cilvēku uz ēku, kas jums nepieder, lai nebūtu jāpaskaidro – mmm, vakar viņi te lietoja alkoholu vai smēķēja. Tas rada grūtības.

Tātad jūs iedrošināt draudzes, kurām nav dievnama, bet kurām ir

Pols Klī emocionāli un dinamiski uzrunāja kongresa delegātus, neatstājot vienaldzīgu nevienu klausītāju.

tāls mērķis – to saglabāt.

Kad es biju mācītājs pirms daudziem gadiem, mūsu draudze gribēja uzcelt dievnamu. Bet tā tik daudz enerģijas veltīja šim mērķim, ka pilnībā pameta novārtā misijas darbu – celt draudzi. Viņu akcenti bija nepareizi. Mēs šos akcentus mainījām un teicām – aizmirstiet par ēku. Mēs to atstāsim Dieva ziņā, bet lūgsim, lai vairāk ļaužu nāk uz mūsu draudzi. Domājiet par kādu, kuru jūs pazīstat, un lūdziet par viņu. Un ļoti lēni, bet draudzes locekļu skaits pieauga. Un tad mēs sākām atkal domāt par savu dievnamu. Tagad draudzei ir baznīca.

Ja jautā jūsu iespaidus par draudzēm Latvijā, kādi tie ir? Ne tikai pozitīvie, bet objektīvi?

Tas ir grūts jautājums. Latvija ir ļoti silta valsts. Kad es ierodos draudzē, kurā nekad neesmu bijis, ļaudis smaida, spiež roku, un tas ir tik jauki. Ir jauki būt brālim, pat ja esmu svešinieks.

Man liekas, ka jūsu draudzes atbalsta jauniešus. Es pats vairs neesmu jauns. Bet viņu mūzika, viņu dievkalpojumi! Es biju Korintas draudzē – ir jauki redzēt dinamiku. Mūzika Latvijā ir vislabākā. Es neesmu bijis nevienā citā valstī, kur ir tik skaista mūzika. Un man liekas, ka jauniešiem patīk tas, ko viņi dara. Viņi to nedara tāpēc, ka kāds viņiem licis. Viņi dzied, jo grib slavēt Dievu. Jums ir dinamiska Baznīca. Baznīca, kas nav zaudējusi savu redzējumu jeb vīziju. Dažās valstīs cilvēki zaudē drosmi un savu ceļu. Es to neredzu Latvijā.

Un kādi ir mūsu izaicinājumi?

Es domāju, jūs paši to zināt labāk nekā es. Kad es cemojos dažās draudzēs, mani bažīgu radīja tas, ka finansiālie izaicinājumi cilvēkus sāk nomākt. Viņi saka – mēs to nevaram izdarīt, jo mums nav naudas. Es šo viedokli varu saprast. No otras puses, Dievam pieder viss. Un es domāju, ka ja mēs varam nedomāt par naudu kā lielāko problēmu, bet sacīt – tā ir Dieva draudze. Ja Viņš patiešām vēlas, lai es to darītu, Viņš sagādās visu, lai es varētu darīt – tad Viņš darīs. Neierobežosim Dievu, sakot – mēs to nevaram izdarīt. Sacīsim – Dievs, ja Tu vēlies, lai es to daru, dod man spējas, sagatavo ceļu, un Viņš darīs. Es to esmu pieredzējis savā personīgajā dzīvē.

Tatjana un Aidis Tomsoni,
AV galvenā redaktore
un ziņu redaktors.

Draudze esam mēs visi kopā

Nākamajos 5 gados Adventistu Baznīcu Latvijā turpinās vadīt bīskaps Viesturs Reķis. Jau pēc kongresa AV aicināja bīskapu intervijai par aktuālāko.

Kā tu vērtē kongresu, kas izdevis, kas nav izdevies kongresa gaitā?

Katra šāda sanāksme dod kaut ko pozitīvu draudzes tālākā attīstībā. Kas vienam šķiet pozitīvs, citam nav pozitīvs pavērsiens. Droši vien ir delegāti, es pat zinu tādus, kas nav apmierināti ar kongresa iznākumu...

Arī ar jaunievēlēto prezidentu?

Noteikti. Tas tā ir un tas tā būs. Vienmēr kāds paliek neapmierināts, kāds nav līdz galam uzklaušs, kāds visu nav sapratis, nav varējis visam izsekot. Šādos lielos forumos vispār nav iespējams iedziļināties katrā jautājumā.

Ja es runāju par pozitīvo, tad jāpiemin jaunā Draudžu savienības padome. Nerunāsim par mani, es tajā esmu visvecākais. Pārējie visi ir jauni cilvēki. Lielākā daļa nekad nav bijuši iesaistīti tāda līmeņa darbā. Lielākā daļa ir draudzes locekļi. Tie nav profesionāli mācītāji. Tāpat ir mainīti mācītāju pārstāvji. Dzintars Ozoliņš, piemēram, nekad nav bijis pārstāvēts lielās padomēs. Manuprāt, tas ir pozitīvi, ka ienāk cilvēki ar svaigāku redzējumu, jaunām idejām

Bet varbūt bez pieredzes un salaidīs kaut ko dēlī?

Dažiem šķiet, ka vienmēr jābūt kādam vainīgam, kādam jāsalaiž dēlī. Es atceros, ka mūsu draudzes galva ir Kristus. Ne mēs. Līdz ar to bīskaps nav viens, kas nosaka lietas. Protams, vajadzīgs ir laiks, lai iestrādājas.

Tie ir tavējie cilvēki vai nav?

Ja kāds domā, ka tie ir mani ielikteni... Ja komisija izskata visus par un pret, patikas un nepatikas, un tomēr ar lielu balsu pārsvaru izvirza kandidātu, tas nav ieliktenis.

Bet sākumā būs grūti, kamēr sapratīs, apgūs lietas.

Lielu daļu no viņiem pazīstu. Es arī biju pieaicināts Ievēlēšanas komitejā, varēju izsacīt savu redzējumu, ieteikt kandidātus. Dažus zinu tikai vārda pēc. Esmu redzējis, dzirdējis atsauksmes. Jāskatās. Bet es saprotu, ka viņi ir spējīgi lemt.

Gribu teikt arī par nodaļu vadītājiem. Mēs dažas nodaļas esam sadalījuši, ņemām vērā iepriekšējo vadītāju lūgumus atbildības sadalīt, lai gan pasaules Baznīcas prakse ir apvienot. Daļa vadītāju turpina darbu, par viņu piemērotību nebija šaubu. Bet daļa ilggadīgo ir nomainīti. Un redzējums ir tāds – ne jau viens cilvēks pieņem lēmumus. Ap katru nodaļu tiek veidota padome no aktīviem cilvēkiem. Vairākām nodaļām jau ir tāds loks, kurā kolektīvi pieņem lēmumus. Manuprāt, tas ir ļoti progresīvs pavērsiens.

Protams, būs kritiķi, jo, kā tas vienmēr ir, kāds gribēja redzēt sev tuvu cilvēku pie vadības. Ja būtu šis cilvēks, tad gan būtu... Mēs esam garīga organizācija, kuru vada Svētais Gars. Un Padome nav atdalīta no draudzes.

Pie mums nāk cilvēki un saka: „Pie mums, draudzē, nekas nenotiek, mainiet mācītāju.” Vai mācītājs ir draudze? Vai draudze ir kaut kas ārpus manis?

Draudze esam mēs katrs, kopā ņemti.

Vai draudze ir tik sašķelta?

Ir fragmentēta, jā. Es neteiktu, ka stipri sašķelta. Bet tendence, kas redzama sabiedrībā un draudzē kopā, tāda ir. Katrs cilvēks uzsver vienu niansi, un viņam liekas – jā, tā ir vissvarīgākā. Un tagad vajadzētu visiem tā, kā es saprotu. Daži viņam seko, pārējie to nesaprot – aha, tie nav vēlami, tie atkrīt.

Latvijā šajās dienās viesojās Ģenerālkonferences viceprezidents, Reliģiskās brīvības nodaļas vadītājs Džons Grācs. Viņš saka – tā ir tendence pasaulē, ka kāds mazākums draudzē mēģina pievērst uzmanību atsevišķām lietām, un ja draudze to nepārvērš par centrālo jautājumu, tad visam ir beigas.

No otras puses, draudze nav tik ļoti fragmentēta. Ir cilvēki, kas to mēģina darīt. Es domāju, tas pat ir labi. Mēs esam dažādi cilvēki. Kļūda ir tad, ja mēs mēģinām visus lauzt un iedabūt vienā rāmī. Ir jābūt garīgai vienotībai Jēzū Kristū. Slikti, ja mēs evaņģēliju pastumjam nost un tā vietā liekam savas programmas, vai tas būtu veselīgs dzīvesveids, vai kāds pravietojumu skaidrojums, sociāla programma vai pansionāts. Vienalga, tiklīdz tas sāk dominēt, tas ir slikti.

Kas ir lielākie izaicinājumi nākamajos 5 gados?

Lielākais izaicinājums ir iemācīties sadzirdēt to, kādas ir cilvēku reālās vajadzības. Viņi meklē garīgumu un kādu piederības vietu. Nevis iet ar iedomātu viņu vajadzību apmier-

nāšanu, bet sadzirdēt reālās vajadzības. Otrs – atgriezies pie tā, ka Dievs ir savas draudzes Galva. Un vairāk sākt lasīt Svētos Rakstus. Es to saku jau daudzus gadus. Jo visi novirzieni rodas tāpēc, ka Raksti tiek nevis pētīti, bet paņemts fragments un teikts – oh, ar to pietiek!

Un tu redzi savu misiju un iespēju šos izaicinājumus realizēt?

Es neko nevaru realizēt. Es kādreiz jaunībā domāju – nu es sākšu. Nekas jau nenotiek. Es varu tikai aicināt un mudināt savus darbabiedrus un draudzes atvērties Dieva Garam un tad Dieva Gara vadībā darīt.

Es redzu savu uzdevumu iedvesmot, mācīt, atdot pieredzi un ļaut Dievam sevi izmantot.

Kādas ir Adventistu Baznīcas attiecības ar Latvijas evaņģēlisko aliansi? Delegāti par to jautāja, laikam nav skaidrs.

Jautājums reizēm tiek uzdots, lai gan mēs to atbildējām jau pirms daudz gadiem. Latvijas Septītās dienas adventistu Draudžu savienība kā organizācija nav LEA biedrs. Aliansē kā biedri ir vairāki mūsu draudzes locekļi un divas draudzes, cik man ir zināms. Draudžu vadītājs jeb es skaitos goda biedrs bez pienākumiem vai tiesībām. Es tieku uzaicināts uz lieliem pasākumiem kā jebkur citur kā Baznīcas pārstāvis. Līdz ar to mēs piedalāmies Lūgšanu dienās, Lūgšanu brokastīs, dažos sociālos projektos.

Kad 2001. gadā viņi piedāvāja Adventistu Baznīcai būt biedriem, mēs atklājām, ka gan mūsu, gan viņu statūti nepieļauj apvienībai būt biedra statusā.

Kongresā daudz tika runāts par īpašumiem, par Sužiem, kur adventistiem savulaik bija seminārs. Turklāt vairāki kongresa delegāti apšaubīja iesaistīto cilvēku spējas un godīgumu.

Tik īsā intervijā bez sagatavošanās un dokumentiem – man būs grūti izstāstīt. Mūsu mantzinis un es dosim detalizētāku ieskatu kādā no nākamajiem AV numuriem, kad runāsim par īpašumiem.

Apšaubīt konkrētu cilvēku godīgumu var tikai tad, kad ir fakti. Es gribu runāt par bībelisku principu. Kad tu redzi, ka kāds cilvēks kļūdās, vienalga, vai tas ir bīskaps, mācītājs vai draudzes loceklis, ja tu kaut ko nesaproti, tad Bībele aicina aiziet un izrunāt, noskaidrot, un tad, ja nekas nemainās, tad ir augstākstāvošas organizācijas,

kur var vērsties – Baltijas ūnija, Trans-eiropas divīzija. Ir nepieņemami izplatīt baumas un pieņēmumus, noiet malā un tad sacīt – kā jums neveicas! Ja es tur būtu! Mani cilvēki to redzēja un jau sen teica! Ja tev sen teica, kāpēc tad tu klusēji? Klusējošais ir līdzvainīgs. Tikpat vainīgs kā tas, kas nezinot vai apzināti ir pieņēmis kļūdainu lēmumu. Es negribu saukt nevienu vārdā, bet ja par kādu firmu vai cilvēku ir kādas aizdomas, tad ir Savienības padome – vērsieties, informējiet! Ne vienmēr mums ir pieejama visa informācija. Mūsu uzdevums nav būt detektīvu birojam. Mēs esam pateicīgi tiem juristiem, kas ļoti daudz Baznīcai ir palīdzējuši. Daļa līdzekļu ir arī atgūti un nav zaudēti. *(AV sola bīskapu turēt pie vārda un kādā no tuvākajiem numuriem par īpašumu lietām informēt vairāk)*

Atgriežoties pie draudžu padomes un mācītājiem. Vai tā bija apzināta izvēle izraudzīt tik daudz jaunus padomes locekļus un nodaļu vadītājus?

No manas puses tā bija apzināta izvēle, jo es vienmēr esmu gribējis iesaistīt jaunus cilvēkus. Arī mācītāja amatā. Tā ir mūsu Baznīcas politika – atbrīvot vietas jauniešiem. Pensionējušies mācītāji turpinās kalpot tik, cik varēs un vēlēšies, Bet mēs aicināsim iesaistīties un iesaistīt jaunus cilvēkus.

Vai draudzēs neaptrūks mācītāju? Vai tiks uzrunāti kādi jaunieši?

Mūsu nostāja ir tāda, ka viens mācītājs var kalpot 3-4 draudzēs. Šobrīd daudziem ir viena vai divas draudzes. Protams, ja budžets atļautu, mēs katrā draudzē ieceltu savu mācītāju, varbūt pat 2 vai trīs. Bet budžets to neļauj. Ir

jādomā, lai mācītāji un ģimenes var arī paēst. Ienākumi ir tik, cik ir.

Bet mēs gribam iesaistīt jaunus cilvēkus. Mums ir tādi, kas nāk un piedāvā sevi mācītāja darbam. Izskatīsim arī viņu piedāvājumus. Bet parastā procedūra mūsu Baznīcā ir citāda. Un nav pareizi aicināt cilvēkus mācītāja darbam, kuri ir jau gados.

Mēs arī vēlēsimies īstenot telšu taisītāju praksi – proti, cilvēks vispirms pelna savu iztiku citur. Ja šis darbs uzrunā, un mēs redzam, ka ir sekmes, tad cilvēks sāk pilnu kalpošanu. Nevis tiek izrauts no darba tirgus, iesviests draudzē un tad redzam – neiet.

Mums ir vēl divas jaunas draudzes...

Jā, Salaspils draudze un Cēsu Sadraudzības draudze, kura ir reizēm skatītāka, aktīvāka vai liek citus akcentus. Mēs nepieņemam kongresā arī tā saucamo Savienības draudzi. Tai nav oficiāla reģistrācijas numura. Bet tā ir draudze, kurā ir tie, kas kristīti ieslodzījuma vietās. Ar viņiem atsevišķi strādā Rihards Krieviņš un vēl daži. Bet es gribu teikt, ka mēs aizlūgsim gan par tām draudzēm, kas nodibinātas, gan īpaši par šiem ļaudīm.

Mans novēlējums ir pārvarēt visus sarūgtinājumus. Dievs saliks savā vietā un laikā visus tos, kurus vajag salikt. Ja mums ir interese par Dieva darbu, tad to, ko varam izdarīt, lai draudze augtu, mēs darīsim. Ja redzam, ko var darīt vēl labāk, tad Savienības padome vienmēr ir atvērta uz klausīt gan ierosinājumus, gan kritiku. Un lūdziet par tiem, kas ir atbildībās, lai Dievs viņus var labāk izmantot.

Dievs aicina tevi

Daina Ābola

Kad vasaras saulīte vairs nelīka tik bieži par sevi manīt un sirds apzināti vai neapzināti ilgojās pēc Mūžīgās Saules – Kristus, 37 jaunieši no visas Latvijas devās uz Slīteres zilajiem kalniem. No 10.-17. augustam tur norisinājās salidojums „Dievs aicina Tevi!”. Mēs to nosaucām par īstu piedzīvojumu visas nedēļas garumā, kas daudziem no mums bija arī jauns sākums skaistam ceļā posmam kopā ar Dievu.

Nedēļa bija piepildīta ar nodarbībām, mācībām, dziesmām, kopīgām lūgšanām, sportiskām aktivitātēm saulē un lietūs gāzēs, kalpošanai citiem, personīgai saskarsmei ar Dievu (PSAD), kad nedrīkstēja ar nevienu runāt, kā vienīgi ar Radītāju, līdz beidzot sestdienas vakara liecībām un prieka asarām par piedzīvoto... Mēs esam tik dažādi, tādēļ katrs no šīs nedēļas paņēmām vajadzīgāko tieši sev... Ko tad īsti? Lai stāsta viņi paši...

Anete Liepiņa:

Man ļoti patika nometne kopumā. Daudz ko jaunu iemācījos nodarbībā „Lūgt ir aizraujoši”, bet spilgtākais notikums-frīzbijis lietū. Fantastiskas sajūtas! PSAD arī bija superīgi izdomāts. Visas nedēļas laikā varēja just ļoti stipru Dieva vadību.

Gatis Zariņš:

Tas, ka nometne bija, jau vien ir labs notikums. Visspilgtāk atmiņā iespiedās orientēšanās jeb „Pareizais virziens!”, bet varbūt tas tikai tādēļ, ka mana komanda atgriezās pirmā ar visiem atrastiem kontrolpunktiem. Arī „Laiks pie plašā horizonta” bija ideāls.

Zane Milne:

Man nometnē vislabāk patika lūgšanu grupiņas, kur bija iespējams iemācīties, kā lūgt atbildi saņemot lūgšanu un būt kopā ar Dievu. Tas bija arī ļoti emocionāli, jo bija grūti atzīt savas problēmas un pateikt skaļi. Vēl man patika liecību vakars, kas daudziem bija liela uzdrīkstēšanās, arī man. Tā bija mana pirmā nometne, bet tā atstāja tādu iespaidu, ka ceru, ka tā nebūs pēdējā...

Dace Muceniece:

Man ļoti patika liecību vakars, kad varēja izstāstīt savus piedzīvojumus ar Dievu, tas bija tik ļoti atklāti! Patika PSAD! Man ir tik daudz pozitīvu emociju...

Zane Irmeja:

Man ļoti patika nodarbība „Lūgt ir aizraujoši!”, jo tika uzklautā mana lūgšana. Es ļoti vēlējos un lūdzu, lai Dievs man parāda vietu, kur darboties Viņa labā, vai kur es varētu piedalīties kādā labdarības pasākumā vai kur citur. Dievs uzklautāja manu lūgumu. Pēc nometnes mani uzaicināja par pavadoni invalīdiem līdz ekskursijā! Es biju ļoti pateicīga par atbildēto lūgšanu, jo varēju palīdzēt un iepriecināt tos cilvēkus, ar kuriem biju ekskursijā.

Jānis Irmejs:

Man patika PSAD, jo tad neviena netraucēts varēju būt kopā ar Kungu. Tas man dzīvībai svarīgākais, tikai žēl, ka katru dienu mājās tas nesanāk. Arī veselības izstāde Stendē, kurā mēs piedalījāmies piektdien, mani iepriecināja. Jā, un liecību vakars bija neappraktāms. Visi bija tik ļoti atklāti un vienoti...

Ilze Liepiņa:

Nometnes laikā es izdzīvoju nometnes himnas vārdus. *Atgriezies pie pirmās mīlestības* – Dievs dienu no dienas mani aicināja atjaunot personīgās attiecības ar Viņu, un īpaši stundā, kurā pavadījām laiku vienatnē ar Dievu.

Nebaidies un esi uzticīgs – pat tāds sākums kā lietūs bija uzticības pārbaude, un mēs piedzīvojām, ka Dievs dod brīnišķīgu laiku.

Meklē Svētā Bībelē, tad Dieva prāts tev skaidrāks taps – uz to aicināja rītos un vakaros mācītāji, un prātā palikusi atziņa,

ko sacīja mācītājs Tālvāldis Vilnis: “Ja tu dari Dievam kādu lietu, tad dari vienu lietu, bet ar gatavību tai veltīt tik daudz laika, cik vajadzēs, un ar pilnīgu atdevi.”

Atstāj savu grēka somu – Liecību vakars bija piedzīvojums, kad es savu somu noņēmu.

Tev ir dots! Tu to vari! Ej un dari! – nedēļas izaicinājums man pārvarēt sevi un iemācīties ko jaunu, ar kulmināciju piektdien, kad braucām uz Stendi kalpot cilvēkiem.

Pacieties vēl mazu brīdi – šo aicinājumu sadzirdēju tieši nodarbībā “lūgt ir aizraujoši”, un, nometnei beidzoties, mana pacietība attaisnojās. Ne tikai pielietoju tik daudz veidus, kā var lūgt, bet arī piedzīvoju, kā tie darbojas, saņemot no Dieva atbildes.

Draugs, iekarsies un atgriezies – šo aicinājumu dzirdējām pēdējā nometnes dienā, un tas arī palika ne kā noslēguma vārdi, bet kā JAUNS SĀKUMS!

Dievs aicina tevi, vakars vai rīts,
Vai saule spīd, vai lietus līst.
Šis klusais aicinājums vienmēr skan,
Vai esi gatavs sekot tam?

Pie Gaujas

Elīza Kūma

23. augustā (ap 18.00) sākām 3 dienu gājienu gar Braslu un Gauju. Ceļā devās jaunieši no Siguldas, Cēsīm, Rīgas, Dobeles, Ērgļiem un Jelgavas, kopā bijām 30.

Bija ielānots iet pa taku, bet izrādījās, ka tādas nav, tādēļ nācās uzticēties kompasam, un tas mūs veda cauri mežam, briķšņiem, purviem un dažādām dzīvnieku takām, līdz nonācām ielānotajā apmešanās vietā. Nākamajā dienā bija kāds ļoti svarīgs darbs – apciemot vietējo ciematu pie Braslas un Gaujas satekas. Gājām uz tuvējām mājām, aprunājāmies, stāstījām par Jēzu un mūsu brīnišķīgajiem piedzīvojumiem ar Viņu, un beigās uzdāvinājām Elenas Vaitas grāmatu „Lielā Cīņa”. Cilvēku reakcija bija dažāda – saņēmām gan atraidījumus, gan jaunus pārtikas krājumus.

Tad sekoja trešā diena, kad bijā jānoiet visvairāk km un jāšķērso Gauja. No rīta atkal devāmies uz tuvējām mājām un lūdzām ūdeni. Mūs sagaidīja ļoti laipna pensionāre, kas mums uzdāvināja burkānus un kartupeļus. Šķīroties nobira pa asarai, un laipnā kundze mūs uzaicināja uz savu vārda dienu. Bijām ļoti pateicīgi par visu.

Gājām cauri kādam rezervātam, kur redzējām ļoti daudz zvēru taku, kā arī salasījām 6 kg gaiļu, no kurām vēlāk pagatavojām ļoti garšīgu mērci. Beidzot atradām vietu pie

Gaujas, kur varētu šķērsot. Vispirms garākie izgāja un sameklēja seklāko vietu, un tad pārējie saķērāmies pie striķa un devāmies pāri.

Nonākuši galā, bijām laimīgi. Iekūrām ugunsgrāvi, paēdām pusdienas un devāmies atpakaļ uz Siguldas baznīcu, kur arī uzsākām ceļu.

Bijām sajūsmā par katru minūti, ko pavadījām šajā pasākumā, jo šķita, ka Dievs mūs sargāja un nesa savās rokās līdz pašam galam. Paldies, Dievs, ka bijī ar mums un uzklausi visus mūsu lūgšanas, ka parādīji ceļu īstajos brīžos, ka atvēri un sagatavoji tās cilvēku sirdis, pie kuriem mēs gājām misijas darbā, un paldies par iespēju iepazīt Tevi vēl vairāk!

Sveiciens 1. septembrī!

Ar septembri klāt ir jauns gads skolēniem un studentiem, mums visiem. Šis ir pārmaiņu un iespēju laiks, rokas stiepiens pretī sapnim. Tu sasniegsi savu mirdzošo sapni ar degsmi, ar pacietību un uzcītību, ar darbu, un zini, ir vērts papūlēties.

Bet vai atceries, ko domāji, ko juti savā pirmajā 1. septembrī? Šobrīd, Tu, pamatskolniek, vidusskolniek, student, esi jau pāraudzis pirmklasnieku, esi drošāks un zini krietni vien vairāk, bet, tāpat kā pirmajā skolas dienā, arī šodien un šogad Dievs sēdina Tev solā blakus sargeņģeli un vēlas, lai caur skolas mācībām topam par prātīgiem, derīgiem un godīgiem cilvēkiem te, virs zemes, un arīdzan par debesu valstības mantiniekiem pēcāk. Protams, šis būs arī dažādu pārbaudījumu laiks, iespējams, ka tiksi pārbaudīts Tu pats un Tava ticība, nebīsties no tiem, Dievs ir ar Tevi un „(..)Dievs ir uzticīgs, Viņš neļaus jūs pārbaudīt pāri par jūsu spējām, bet darīs pārbaudījumam tādu galu, ka varat panest.” (1.Kor. 10:13)

Dievs būs klāt un pasargās Tevi, droši ej kopā ar Viņu, jo Viņš dos Tev gaišu prātu un gaišu sirdi, kurā lai krīt katra laba sēkla un nes labus augļus. Tā arī Tu būsi pielicis roku, lai mūsu ikdienā kļūtu saulaināka, un Tu nesīsi prieku sev līdzī.

Lai Tavās gaitās, Tavā mācību vidē, draugu pulkā, apkārtējo un svešinieku acīs piepildās Jēzus sacītais: „Tāpat lai jūsu gaismā spīd ļaužu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesīs.” (Mt. 5:16)

Dievs ir ar Tevi!

„Adventes Vēstu” jauniešu redakcijai

Māris Debners, adventistu
Latvijas draudžu savienības
palīgmācītājs. Svētruna.

Cilvēks pēc Dieva prāta

“Mani brāļi, lai mūsu godības Kunga Jēzus Kristus ticība jums nesaistās ar cilvēka vaiga uzlūkošanu. Jo, ja jūsu sapulcē ienāktu vīrs ar zelta gredzenu, greznā tērpā, bet ienāktu arī nabags netīrā tērpā, un jūs uzlūkotu to, kas valkā grezno tērpu, un sacītu: tu nosēdies labi ērti še, – bet nabagam sacītu: tu stāvi vai sēdies tur pie mana kāju pamesla, – vai jūs nebūtu nākuši nesaskaņā paši ar sevi un nebūtu izrādījušies par ļaundomīgiem spriedējiem?” (Jēkaba 2:1-4)

Jēkabs šeit un turpmāk trāpīgiem vārdiem aprakstījis vienu no cilvēcīgās dabas vājībām, proti – vērtēt citam citu, pirmkārt, pēc dažādām ārējām pazīmēm – izskata, turības, ģērbšanās stila, vecuma, runas spējam utt.

Bībele skaidri atklāj, ka Dievs neatbalsta šāda veida vērtēšanu un šķirošanu. (Un ne jau tikai Bībele. Arī latviešu folklorā – Dievs ubadziņa izskatā meklē labus ļaudis, kas viņu tādu pieņemtu...)

Diemžēl pasaulē un varbūt arī kristīgajā draudzē dažam ir priekšstats, ka Dievs viņus vērtē tāpat, kā cilvēki. Lasīsim kādu piemēru no Bībeles, kas mums atgādinās to, kā - pēc kādām pazīmēm – patiesībā Dievs vērtē cilvēkus. Man šķiet, tas ir vajadzīgs atgādinājums, jo tik daudz cilvēku, tostarp kristiešu, jūtas nevērtīgi vai nenovērtēti, nesaprasti vai malā nostumti. Un tik bieži mēs kļūdāmies, vērtējot citus. Kļūdāmies uz abām pusēm – nenovērtējot to, kam ir patiesa vērtība, vai arī piešķirot vērtību tam, kas patiesībā ir nevērtīgs.

Kā Dievs vērtē cilvēku?

“Viņš tiem iecēla Dāvidu par ķēniņu; tam Viņš arī liecinādams sacīja: Es esmu atradis Dāvidu, Isaja dēlu, vīru pēc Sava prāta, kas darīs visu, ko Es gribu.” (Apustuļu darbi 13: 22)

Lūk, Dievs ir apliecinājis - Dāvids bija cilvēks pēc Viņa prāta. Vai var būt labāks, iekārojamāks kompliments? Pats Dievs saka - tu esi vīrs pēc Mana prāta, tu Man patīc!

Protams, mēs visi gribētu, lai Dievs tāpat novērtē arī mūs. Tu esi vīrs (sieva....meitene...puisis...) pēc Mana prāta. Vai tas ir iespējams?

Varbūt kāds sacīs – nu jā – Dāvids; tad tādi cilvēki Dievam patīk! Viņš taču bija valdnieks, viņš bija spējīgs karavadonis, viņš bija talantīgs dzejnieks un, galu galā, viņš taču bija varen bagāts. Bet kas es esmu salīdzinājumā ar Dāvidu? Nu nekas. Es esmu vienkārša mājāsaimniece vai strādnieks, vai skolnieks, vai pensionārs! Bet te nu mums der atcerēties, kad Dievs tā novērtēja Dāvidu, tad, kad viņš nebija ne bagāts, ne ķēniņš,

tad, kad viņš cilvēku skatījumā nebija nekas.

Vienkāršs gans

“Un tā Isajs izveda Samuēla priekšā savus septiņus dēlus, bet Samuēls sacīja: “No šiem Tas Kungs nevienu nav izredzējis.” Tad Samuēls jautāja Isajam: “Vai visi jaunekļi še bijuši?” Un viņš sacīja: “Vēl ir atlicis tikai pats jaunākais, bet tas ir avju gans.” Tad Samuēls sacīja Isajam: “Nosūti un liec viņu atvest šurp; mēs neapsēdīsimies, iekāms viņš nebūs atnācis.” Tad viņš nosūtīja un lika to atvest. Un tas bija iesārtiem vaigiem, skaistām acīm un labu izskatu. Tad Tas Kungs sacīja: “Celies! Svaidi to, jo tas ir viņš!”” (1. Samuēla 16: 10-12)

Gans. Visvienkāršākā nodarbošanās. Kad pravietis atnāca pie Isaja, lai redzētu viņa dēlus, tēvs nemaz Dāvidu nesauc. Ak, ko nu tas, tas jau derīgs tikai aitu ganīšanai. Pat tēvs tā novērtēja savu dēlu. Tā mēdz vērtēt cilvēki. Bet Dievs vērtēja savādāk. Tas, kurš pat vistuvāko cilvēku skatījumā

nebija nekas, tas Dieva acīs izrādījās visvērtīgākais. Kāpēc tā?

“Bet Tas Kungs sacīja Samuēlam: “Neskaties uz viņa ārējo izskatu, nedz uz viņa garumu, nedz uz viņa augumu: viņu Es neesmu izraudzījis, jo Dievs neskatās tā, kā redz cilvēki; cilvēks redz, kas parādās viņa acīm, bet Tas Kungs uzlūko sirdi.”” (1. Samuēla 16: 7)

Lūk, kā vērtē Dievs. Viņš nekonsultējas ar cilvēciegiem padomniekiem. Viņš pats vērtē, jo Viņš redz to, kas cilvēkam iekšā. Viņš neprasa – kāda tava deguna forma, kādi tavi ienākumi, kāda tava izglītība, bet – kāda tava sirds.

“Es esmu atradis Dāvidu, Isaja dēlu, vīru pēc Sava prāta, kas darīs visu, ko Es gribu.” (Apustuļu darbi 13:22)

Darīs! Lūk, kā Dievs vērtē. Ne tikai pēc tā, ko cilvēks ir paveicis, bet vairāk pēc tā, ko viņš varētu darīt, pēc viņa potenciāla. Viņš ir gans, bet viņš varētu būt ķēniņš.

Vai tam kāda nozīme, ka Dievs tā vērtē? Jā, un ļoti liela nozīme. Kā būtu, ja mūsu Pestītājs mūsos redzētu tikai to, ko mēs esam paveikuši, kādi ir mūsu nopelni, ko darām un kā uzvedamies? Tad mums tiešām nebūtu cerības! Bībelē teikts, ka Kristus atdeva savu dzīvību par mums, kad mēs vēl bijām grēcinieki. Kad mūsu dzīvesveids, mūsu vārdi, mūsu domas neko labu par mums neliecināja. Jēzus mira mūsu glābšanai, kad mēs nepavisam neizskatījāmies tādi, kas iederētos Dieva mūžīgajā svētuma, taisnības un laimes valstībā. Kāpēc? Tāpēc, ka Viņš mūs vērtēja nevis pēc tā, kādi mēs esam, bet pēc tā, kādi mēs Viņa žēlastībā varam kļūt. Viņš mūsos, vājību apņemtus grēciniekos, saskata potenciālus savas taisnības un svētuma līdzdalībniekus. Viņš mūsos saskata savus atpestītos, savus svētos bērnus.

Kāds bija Dāvids

Vēl atgriezīsimies pie vecā Dāvida. Nu ko tad tādu Dāvids darīja nākotnē? Raibas lietas, vai ne? Ne tikai labas vien, bet reizēm arī ļaunas. Kas tur bija Dievam patīkams? Neanalizēsim tagad visu Dāvida biogrāfiju, bet atgādināšu tikai dažus faktus no viņa dzīves.

Dievs aplicināja, ka Dāvids ir tāds cilvēks, kāds Viņam patīk. Vai jūs zināt kādu lietu, bez kuras cilvēks nevar Dievam patikt? Vēstulē Ebrejiem teikts, ka tā ir ticība. **Dāvids bija ticības cilvēks.** Vai jums nāk prātā kāds notikums no Dāvida dzīves, kurā īpaši atklājās viņa ticība? ... Man šķiet,

tā varētu būt viņa pasauleslavenā cīņa ar Goliātu!

Ir viegli sacīt – es ticu, kad tas neko nemaksā un kad nekas par to nedraud. Bet šajā gadījumā pasākums bija ļoti riskants. Goliāts bija varonis, kurš parasti tika galā ar 10 tādiem Dāvidiem. Bet šis jaunais cilvēks nenobijās. Kāpēc? Tāpēc, ka viņš patiešām uzticējās Dievam. Ne saviem gana spēkiem, ne savai lingai. Tas viss bija nieks priekš Goliāta.

“Bet Dāvids sacīja filistietim: “Tu nāc pie manis ar zobenu un šķēpu, un kaujas vāli, bet es eju tev pretī Tā Kunga Cebaota Vārdā, kas ir Israēla karapulku Dievs, kuru tu esi izaicinājis. Šodien Tas Kungs tevi nodos manā rokā, un es tevi nositīšu, un tavu galvu es tev nocirtīšu, un tavu līķi līdz ar filistiešu

Dievs arī mūs vērtēs pēc tiem pašiem kritērijiem, pēc kuriem vērtēja savu kalpu Dāvidu. Tāpēc mēs varam maz uztraukties par to, kā mūs vērtē cilvēki.

karapulku līķiem vēl šodien es nodošu putniem zem debess un zvēriem virs zemes, lai visa pasaule zina, ka Israēlam ir Dievs!”” (1. Samuēla 17: 45-46)

Kāpēc Dievs teica – Dāvids ir vīrs pēc mana prāta? Vai tāpēc, ka Dāvids bija dižens karotājs pret Dieva ienaidniekiem? Nē, bet tāpēc, ka ticēja patiesi. Dievs visaugstāk vērtē tos, kuri neuzticas sev, bet Viņam. Kuri tik stipri uzticas, ka ir gatavi par to ne tikai runāt, bet arī darbos pierādīt.

Vēl **Dāvids bija lūgšanu cilvēks.** Kā to varam zināt? Palasiet Psalmus. Tā lielākoties ir Dāvida dzeja. Piemēram, “Esi man žēlīgs, ak, Kungs, jo es Tevi piesaucu augu dienu!” (Psalmi 86: 3) Dāvids bija liels lūdzējs. Nopietns lūdzējs. Dievs augtu vērtē cilvēkus, kuri Viņu no sirds un pastāvīgi pielūdz.

Vēl **Dāvids bija cilvēks, kurš patiesi mīlēja savu tautu** un rūpējās par to. Lasiet Bībelē, tur tas ir aprakstīts. Dievs nevērtē augstu cilvēkus, kuri rūpējas un uztraucas tikai par sevi. Dievs augstu vērtē cilvēkus, kuri ir ieinteresēti savu līdzcilvēku labklājībā un liktenī.

Mēs, kristieši, parasti sakām, ka mums visās lietās jāskatās uz Jēzu un jāņem priekšzīme no Viņa. Un tas ir ļoti pareizi. Bet vai varētu būt arī kāds izņēmums? Vai jūs varat iedomāties kādu lietu, kurā mēs nevaram ņemt priekšzīmi no

Jēzus, bet no Dāvida gan varam? Jā, tā ir grēku nožēla. (Jēzus negrēkoja, tāpēc arī Viņam nebija jānožēlo grēki)

Pēdējā Dāvida īpašība, ko gribu izcelt – **viņš prata vaļsirdīgi atzīt savus grēkus.** Dažam, lasot Dāvida dzīves aprakstu, var rasties nepareiza izpratne. Var teikt – viņš ir izstrādājis tādas nelietības un ne vienreiz vien. Bet Dievs viņu gandrīz vai slavē. Kā tad tā? Nē, par grēkiem Dievs nevienam neslavē, pat Dāvidu nē. Bet Dievs augstu vērtē tos, kuri savus grēkus pazemīgi atzīst un no sirds nožēlo. Dāvids patiešām nožēloja. Kad tas bija vajadzīgs, arī publiski.

“Apžēlojies par mani, ak, Dievs, Savā žēlastībā, izdzēs manus pārkāpumus Savā lielajā apžēlošanā! Mazgā mani pavisam tīru no manas noziedzības un šķīstī mani no maniem grēkiem!

Tiešām, es atzīstu savus pārkāpumus, un mani grēki ir vienmēr manu acu priekšā!” (Psalmi 51: 3-5)

Svarīgāks ir Dieva vērtējums

Lūk, kāda ir atšķirība starp Dieva un cilvēka vērtējumu. Cilvēki ir gatavi vēl pēc gadu tūkstošiem rādīt ar pirkstu uz Dāvida grēkiem, bet Dieva vērtējumu grēki, kuri ir patiesi nožēloti un izsūdzēti, vairs neietekmē. Arī tas, kurš ir savā dzīvē smagi noziedzies, var būt Dievam tīkams cilvēks, ja viņš savu vainu necenšas noliegt vai attaisnot, bet godīgi, pazemīgi to nožēlo.

Mēs varam teikt – Dievs vērtējot neskatās tik daudz uz cilvēku, kā cilvēkā. Un tā ir mūsu lielā cerība. Dievs mūs arī vērtēs pēc tiem pašiem kritērijiem, pēc kuriem vērtēja savu kalpu Dāvidu. Tāpēc mēs varam maz uztraukties par to, kā mūs vērtē cilvēki.

Bieži vien viņi mūs novērtē par zemu. Nereti arī par augstu. Tāpēc vairāk domāsim, kā būt cilvēkiem pēc Dieva prāta!

Ceru, ka jūs jau ievērojāt – šī svētruna nebija par Dāvidu, bet gan par Dievu. Dāvids bija tikai piemērs, ar kura palīdzību mēs varam labāk iepazīt to, kāds ir Dievs. Un kāds tad Viņš ir? Labs! Tāds, kam var droši uzticēties.

<http://bible.blogspot.com/>

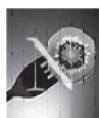

Ansis Roderts,
veselības atjaunošanas
speciālists.

Vai tev jau ir Rokasgrāmata?

Iegādājoties jaunu elektroierīci, automašīnu, mēbeli vai kādu citu sadzīvei nepieciešamu lietu, tu līdzī saņem rokasgrāmatu jeb lietošanas pamācību no preces ražotāja. Vai nebūtu dīvaini, ja cilvēks, šis apbrīnojamais Dieva radīšanas meistardarbs, būtu izlaists no Radītāja rokām bez pamācības, kā apieties ar smalko mehānismu, kas bieži vien ir cilvēka prātam grūti izprotams un aptverams?

Par laimi, šī rokasgrāmata ir tik īsa un vienkārša, ka to ar nelieliem paskaidrojumiem ir iespējams ievietot vienā Adventes Vēstu lapaspusē.

Nutrition Pareizs uzturs ir labas veselības pamats. Radītājs mūsu uzturam izraudzījis labību, augļus, riekstus un dārzeņus. Sagatavoti iespējami vienkārši un dabiski, tie ir visveselīgākais un stiprinošākais uzturs.

Exercise Rosīgums ir mūsu eksistences pamatlikums. Ja muskuļi netiek nodarbināti, tie kļūst vāji un nespēcīgi, bet kustības uzlabo gan fizisko, gan garīgo veselību, vairojot dzīvīgumu un spēku, kā arī cilvēka labsajūtu un optimismu.

Water Tā kā 70% no cilvēka ķermeņa ir ūdens, ir svarīgi zināt, cik, ko un kad dzert, lai saglabātu veselību. Savukārt ūdensdziedniecība (ūdens lietošana ārīgi) ir noderīga ne tikai profilaksei, bet arī dažādos slimību gadījumos.

Sunlight Saule ir Dieva radīts enerģijas avots, lai uzturētu augu un dzīvnieku valsts, tai skaitā cilvēka dzīvības ciklu. Tā ir ārkārtīgi svarīga organisma vielmaiņas procesiem un hormonālajam līdzsvaram.

Temperance Atturība. Lietot saprātīgi labās lietas un izvairīties no sliktajām ir ļoti vērtīgs, taču praksē bieži vien grūti īstenojams ieradums. Atturību nevar ne nopirkt, ne nopelnīt, bet tā ir svarīga Dieva dāvana, „Svētā Gara auglis” (Gal. 5:22,23).

Air Gaiss ir organisma svarīgākais resurss, jo bez tā mēs varam izdzīvot tikai dažas minūtes. Svaigs gaiss un pareiza elpošana novērš slimības, uzlabo vielmaiņu, nomierina nervus, rosina ēstgribu, veicina gremošanu un veselīgu, atspirdzinošu miegu.

Rest Atpūta. Lai atjaunotos, organismam ir nepieciešama atpūta. Veselībai svarīgi ir dažādi atpūtas veidi – gan miegs, gan brīvdienas, gan atvaļinājums, gan nelielas pārmaiņas darbadienas gaitās un fiziska izkustēšanās.

Trust Uzticība dievišķajam spēkam ir dāvana, kas palīdz izdarīt pareizu izvēli. Pateicība, prieks, labsirdība, uzticēšanās Dieva mīlestībai un rūpēm ir vislielākā drošība veselībai. „Paļauies uz to Kungu no visas sirds un nepaļauies uz savu prāta gudrību, bet domā uz to Kungu visos savos ceļos, tad Viņš darīs līdzenas tavas tekas.” Sal.pam. 3:5,6

Atceries!

Visi astoņi veselīga dzīvesveida principi darbojas ciešā saskaņā, un uz tiem var attiecināt to pašu, ko uz 10 morāles baušļiem – atmetot vienu, nedarbojas arī pārējie!

Šī rokasgrāmata ir tapusi, balstoties uz Elenas Vaitas rakstīto 1905. gadā. „Tīrs gaiss, saules stari, mērenība, miers, kustības, pareiza diēta, ūdens pielietošana un uzticēšanās dievišķajam spēkam – tie ir īstie dziedniecības līdzekļi.” (*Kristus dziedinošā kalpošana*, 127. lpp) Mūsdienās tā ir atradusi atbalstu neskaitāmos zinātniskos pētījumos un ar panākumiem darbojas adventistu sanatorijās visā pasaulē. Sākot lietot šo rokasgrāmatu, daudzi piedzīvo, lūk, ko – normalizējas svars, asinsspiediens, holesterīns, no zālēm atbrīvojas otrā tipa diabētiķis, sakārtojas gremošanas sistēma un iekšējo orgānu darbība, uzlabojas sirds darbība un asinsrite, atgūst spēku un nostiprinās muskuļi, efektīvāk sāk strādāt imūnsistēma, līdzsvarojas nervu sistēma, tiek atvieglotas sāpes locītavās un dažos gadījumos apstādināts vai pat likvidēts vēzis. Bet pāri visam – cilvēks atrod Pestītāju, risinājumu savai grēka problēmai. „Dabas likumi, kas ir Dieva likumi, ir radīti mūsu laimei. Mūsu paklausība šiem likumiem sekmē mūsu laimi uz šīs zemes un palīdz mums sagatavoties uz nākamo.” (*Consels on Health*, 390)

Citu konfesiju ziņas

Aizstāv mācītāju

Polijā kādas draudzes locekļi ap vietējo mācītājmuižu izveidojuši dzīvu cilvēku ķēdi, lai neļautu bīskapiem atlaist ciema mācītāju, kurš apsūdzēts dzeršanā.

Polijas ziemeļu Janiševo ciema ļaudis sastājušies, rokās sadevušies, pie mājas, kurā dzīvo 69 gadus vecais tēvs Edmunds Pluskota, un uzmana ikvienu, kas ierodas mā-

cītāju apciemot. Viņi apgalvo, ka vecais mācītājs nesatiek ar baznīcas vadību, jo viņš necenšas no baznīcēniem par katru cenu izspiest naudu un ziedojumus.

“Es pazīstu mācītāju. Runas par viņa problēmām ar alkoholu ir pilnīgas muļķības,” sacīja 60 gadus vecais draudzes loceklis Jans Karbovijs. “Mēs domājam, ka tas notiek tādēļ, ka viņš nevienam nespiež maksāt.”

Metālistu draudze

Kādā Kolumbijas gavas-pilsētas Bogotas priekš-pilsētā piekritējus pulcē neparasta baznīca, kurā Dievu savdabīgi lūdz vietējie kristīgie metālisti. Neatzītās kolumbiešu

baznīcas nosaukums ir “Pantokrators”, kas tulkojumā no sengrieķu valodas nozīmē “visuvarenais”, un tai ir sava smagā metāla grupa, kurā bungas spēlē baznīcas mācītājs. Baznīca ver savas durvis ticīgajiem plkst. 19:00 katru trešdienas un sestdienas vakaru, kad dievlūdžēji pulcējas uz “rokkoncertiem”.

Baznīca sevī apvieno divas pasaules – tajā atrodami no ķēdēm darināti rožukroņi un ar džinsu oderētas Bībeles. Tās dibinātājs un grupas bundzinieks Kristians Gonsaless notur misi aptuveni 40 dievlūdžējiem, slavējot Dievu, un tad grupa pieslēdz ģitāras, ieslēdz pastiprinātājus, noskaņo bungas un sāk koncertu.

“Jēzus Kristus ar savu piemēru mums rādīja, ka viņš gatavs būt kopā ar cilvēkiem neatkarīgi no to stāvokļa, vienalga, vai tās bija prostitūtas, farizeji, zagļi, nodokļu iekasētāji, muitnieki. Lai arī kas būtu šie cilvēki, viņš bija tiem pretimnākošs par spīti tajā laikā valdošajam uzskatam, ka nedrīkst sevi apgānīt, kontaktējoties ar šiem cilvēkiem,” sacīja 24 gadus vecais Gonsaless, kurš jau kopš astoņu gadu vecuma strādājis par misionāru un studējis arī teoloģiju.

Aptuveni puse visa dievkalpojuma veltīta rokkoncertam, kurā skanošo dziesmu tekstos liela loma ir Bībeles mācībām.

Lai gan Kolumbijā 80% iedzīvotāju ir katoļi, tomēr daudzi vēl atrodas sev piemērotākās baznīcas un reliģijas meklējumos, un šādiem cilvēkiem, īpaši jauniešiem, šī varētu būt īstā vieta, vismaz tā uzskata viņi paši.

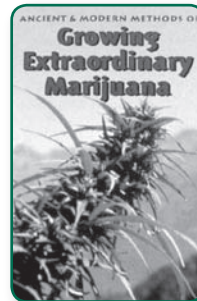
Dieva dāvana – kaņepes

Kādam bulgāru mācītājam piemērota policijas uzraudzība, jo tā atrada kaņepju lauku, kas, kā apgalvo mūks, ir Dieva dāvana.

Tēvs Kirils Papudovs arestēts jau septiņas reizes, bet policija nekad nav pieķērusi, ka viņš tiešām kaņepju lauku koptu. Mācītājs apgalvo, ka kaņepes iesējušās pašas un tās ir daļa Dieva dabas dāvanas un ar viņu tam nav nekāda sakara.

“Gadu gaitā radies daudz dažādu aizdomu, kas īsti notiek ar šiem augiem,” kāda Bulgārijas pilsētas Petričas policijas amatpersona pastāstīja vietējiem medijiem. “Viņš ir garīdznieks un tādēļ daudzi cilvēki nevēlas par viņu runāt sliktu, taču godīgi sakot, ja kāda piemājas dārzā aug pamatīgs kaņepju laiks, maz ticams, ka tas vienkārši sēž un apbrīno šī auga daiļumu.”

Tagad policija plāno mācītāju novērot cauru diennakti. “Lai gan iesaistītais vīrietis pieder garīdzniecībai, mēs uzskatām, ka šī novērošana ir nepieciešama,” sacīja policijas pārstāvis. “Turklāt novērojot šos augus cauru diennakti mēs varam pārliecināties, vai tas ir noziegums, vai arī viss tiešām ir kā viņš to saka un tādā veidā uz visiem laikiem izbeigt visas aizdomas par šo augu pielietojumu,” viņš piebilda.

Pāvests – neaizskarams

Kādam itāliešu komiķei, kura izteikusies, ka pāvests Benedikts XVI savas attieksmes dēļ pret homoseksuālistiem saņems sodu, nonākot ellē, draud stāšanās tiesas priekšā par Katoļu

baznīcas galvas goda aizskaršanu, jo 1929. gadā starp Vatikānu un Itāliju noslēgtais līgums šādu nodarījumu atzīst par kriminālnoziegumu, vēsta avoti juristu aprindās.

Sabīna Gucanti, kas pazīstama kā viena no asākajām itāliešu politiskajām satīriķēm, šos izteikumus pieļāva, jūlijā uzstājoties vairāku tūkstošu liela pūļa priekšā Romas Navonas laukumā. Bez tam viņas izteikumus plaši atspoguļoja mediji, bet uzstāšanās ierakstu iespējams vērot internetā.

Baznīca jau savulaik puda savu “dziļo nepatiku pret aizskarošajiem izteikumiem par Svēto tēvu”. Savukārt prokuratūra atzinusi, ka komiķes izteikumi, iespējams, pārkāpj satīras robežas un varētu būt sodāmi saskaņā ar līgumu, kas parakstīts vēl fašistiskā diktatora Benito Musolīni laikā.

Pēc iepazīšanās ar lietas materiāliem prokuratūra lūgusi tieslietu ministra Andželīno Alfāno atļauju sākt pret Gucanti izmeklēšanu. Pagaidām ministrs atbildi nav sniedzis.

“Mēs atrodamies viduslaikos,” reaģējot uz šīm ziņām, Itālijas medijiem paziņojis komiķes tēvs Paolo Gucanti, kurš pats ir konservatīvi noskaņots senators un premjerministra Silvio Berluskoni sabiedrotais. Arī kreisi noskaņotie politiķi pauduši satraukumu, norādot, ka lieta saistīta ar vārda brīvības ierobežošanu.

JAUNUMS!

(Grāmatu galdā sākot ar oktobri)

Izdevniecība "Patmos" piedāvā jaunu grāmatu, kas jūs iepazīstinās ne vien ar vitamīnu lomu, bet arī ar pēdējo gadu sensacionāliem atklājumiem par fitoncīdiem un to nozīmi, ārstējot 21. gadsimta slimības. Tās autore mūs pārliecina, ka piemērots uzturs un dzīvesveids vēža un citu slimību parādīšanos var ne vien novērst, bet arī veiksmīgi apkarot.

“Tomēr katrā cilvēkā Dievs ir iekodējis pārliecību par dabiskās vides nezūdamajām vērtībām, kas liek zinātniekiem un ārstiem arvien biežāk pievērst uzmanību dabiskām zālēm un līdzekļiem – bioloģiskiem preparātiem, kuriem nav tik daudz nevēlamu blakus efektu, jo tie nāk no Dieva «aptiekas»!”